

สารนิพนธ์

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชน
ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

**Factors Affecting the Decision to Invest in Long-Term Equity Funds (LTF) of Employees of
Private Companies in Bangkok**

Miss Yang Mo

5817100050

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

พุทธศักราช 2563

ใบรับรองการค้นคว้าอิสระ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาการเงินและการธนาคารบัณฑิตวิทยาลัย สาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง บัญชีที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของ
พนักงานบริษัทเอกชน ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร
นามผู้วิจัย YangMo

ได้พิจารณาเห็นชอบ โดยอาจารย์ที่ปรึกษา วันที่ 22 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2563

(ดร. ธนกร ลิ้มศรีนิษฐ์)
อาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.จอมพงศ์ มงคลวนิช)
รองอธิการบดี และคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย สาขาบริหารธุรกิจ

วันที่ 28 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2563

บทคัดย่อ

เรื่อง : บัญชีที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

โดย : MissYangMo

ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเอก : การเงินและการธนาคาร

อาจารย์ที่ปรึกษา : .....
(ดร.ธนกร ถัมศรีชัย)
..... ๑๑ ๗ ๒๕๖๓

วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ (1) เพื่อสำรวจบัญชีส่วนบุคคลของผู้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) (2) เพื่อสำรวจบัญชีส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร(3) เพื่อสำรวจการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร(4) เพื่อศึกษาบัญชีที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานครที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ สถิติเชิงพรรณนา ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน คือ การเปรียบเทียบระหว่างบัญชีส่วนบุคคลบัญชีส่วนประสมทางการตลาดกับการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) โดยหาค่า t-test และค่า F-test หรือค่า (One Way ANOVA)

ผลการศึกษา พบว่า นักลงทุนที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21 –30 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี รายได้ 15,001 – 25,000 บาท สำหรับบัญชีส่วนประสมทางการตลาดในภาพรวมที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 4.52$) รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.48$) ด้านราคา ($\bar{X} = 4.37$) และด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X} = 4.30$) ตามลำดับ และการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมพบว่า มี

พบว่า มีวัตถุประสงค์ในการลงทุน เพื่อเป็นการออมระยะยาว และเพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี รวมถึงการได้รับเงินปันผลสม่ำเสมอ โดยจำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท/ครั้ง ความถี่ในการลงทุน คือ ลงทุนทุกเดือน และตัดสินใจลงทุนด้วยตัวเอง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า โดยรวมแล้วปัจจัยส่วนบุคคลด้านต่างๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ส่วนประสมทางการตลาด, การตัดสินใจลงทุน, กองทุนรวมหุ้นระยะยาว

Abstract

Title : Factors Affecting the Decision to Invest in Long-Term Equity Funds
 (LTF) of Employees of Private Companies in Bangkok
Researcher : Miss Yang Mo
Degree : Master of Business Administration
Major : Finance and Banking
Advisor : .....
 (Dr. Thanakorn Limsarun)
 ..... 22 / 7 / 2020 .....

The objectives of this study were: 1) to conduct a survey on demographic factors of LTF investors; 2) to conduct a survey on marketing-mix factors affecting investors' decisions to invest in LTFs; 3) to examine the decision-making strategies of private company employees in Bangkok's decisions to invest in LTFs; and 4) to examine factors affecting private company employees in Bangkok's decisions to invest in LTFs.

The samples of this study were 400 private company employees in Bangkok who invested in LTFs. The tool employed in the survey was a set of questionnaires. Statistical tools utilized in the survey were descriptive statistics: percentage, mean and standard deviation. Inferential statistical tools in this case were the comparisons among personal factors, marketing-mix factors and decisions to invest in LTF. T-Test and F-Test (One-Way ANOVA) were also utilized.

The study indicated that the majority of the participants were females, age ranging 21 – 30 years old. They finished at least a Bachelor's Degree program. They earned 15,001 - 25,000 Baht a month. Overall, marketing-mix factors highly affected their decision-making strategies to invest in LTFs ($\bar{X} = 4.42$). Consideration on each aspect, place was the most influential factor on their decision-making strategies ($\bar{X} = 4.52$), followed by product ($\bar{X} = 4.48$), price ($\bar{X} = 4.37$) and promotion ($\bar{X} = 4.30$), respectively. In terms of the factors that affected investment decisions in LTFs, their core adjective was for long-term savings.

The tested hypothesis found mostly different demographic factors — gender, age, education and monthly income influenced decision-making strategies of the participants to invest in LTFs at the value of significant difference of 0.05. Marketing-mix factors product, price, place and promotion influenced the participants' decision to invest in LTFs at the statistical significance of 0.05.

Keywords: Marketing Mix, Capital Investment Decisions, Long-Term Equity Funds (LTF).

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่ง ด้วยความกรุณาอย่างสูงของ ดร. ธนกร ลิ้มศรีณย์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำและเสนอข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนตรวจทานและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยจนสามารถนำความรู้มาใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว และเพื่อนๆ ทุกคน ผู้ซึ่งเป็นทั้งแรงบันดาลใจคอยให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังว่า ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่สนใจจะศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้เป็นอย่างดีสืบไป

Yang Mo

9 กรกฎาคม 2563

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(ก)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(ค)
กิตติกรรมประกาศ	(ง)
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 ความสำคัญของปัญหา	4
1.3 คำถามการวิจัย	6
1.4 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
1.5 กรอบแนวความคิดของการวิจัย	6
1.6 สมมติฐานการวิจัย	7
1.7 ขอบเขตในการวิจัย	7
1.8 นิยามคำศัพท์	8
1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	9
2. แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	10
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	49
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
3.4 วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	52
3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4.	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1	ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	56
4.2	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด	58
4.3	การตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	62
4.4	ผลการทดสอบสมมติฐาน	64
5.	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1	สรุปผลการวิจัย	73
5.2	อภิปรายผล	78
5.3	ข้อเสนอแนะ	79
	บรรณานุกรม	79
	ภาคผนวก	
	ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	84

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์	57
4.2	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในภาพรวมที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม	58
4.3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	59
4.4	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านราคา ที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	60
4.5	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	61
4.6	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านการส่งเสริมการตลาด ที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	62
4.7	การตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	63
4.8	การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ	65
4.9	การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.10	การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา	67
4.11	การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	68
4.12	การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชน ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	69
4.13	การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคา ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชน ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	70
4.14	การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	71
4.15	การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	72
5.1	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานในภาพรวม	77

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

หากพูดถึงการลงทุนในกองทุนรวมแล้ว กองทุนที่เป็นขวัญใจหรือเป็นกองทุนยอดนิยมของใครหลายคนคงจะหนีไม่พ้น “กองทุนหุ้น” หรือ “Equity Fund” เนื่องจากถ้ามองจากผลตอบแทนย้อนหลังในอดีตแล้วนั้นของกองทุนประเภทนี้ จำเป็นจะต้องอดทนต่อความผันผวนระหว่างที่เราลงทุนกับกองทุนหุ้นได้ และผู้ลงทุนส่วนใหญ่มักจะได้ผลตอบแทนที่ดีเป็นรางวัล

กองทุนหุ้น คือ กองทุนรวมที่จะลงทุนในตราสารทุน หรือที่เรียกกันว่า “หุ้น” โดยนโยบายของกองทุนนั้นจะเน้นไปลงทุนในหุ้นประมาณ 80% ของ NAV ทั้งนี้ ผลตอบแทนของกองทุนนั้นจะมากหรือน้อยก็ขึ้นกับ 3 ส่วนดังนี้คือ

1. แนวโน้มของราคาหุ้นและเงินปันผลที่อยู่ในตลาดหุ้นว่ามีแนวโน้มขึ้นหรือว่าปรับตัวลดลง ซึ่งราคาหุ้นจะขึ้นลงนั้นจะขึ้นกับสภาพเศรษฐกิจ และกำไรของบริษัท

2. ขึ้นกับผู้จัดการกองทุนที่เป็นผู้คัดเลือกหุ้นมาเพื่อลงทุนให้กับเราว่ามีแนวทางแนวคิดหรือกลยุทธ์ในการลงทุนเป็นอย่างไร ถ้าวิธีการเลือกหุ้นนั้นมีกระบวนการที่ชัดเจน และเป็นวิธีการที่ดี หุ้นที่เลือกมาแต่ละตัวนั้นก็จะได้เติบโตได้ตามที่ผู้จัดการกองทุนคาดการณ์ไว้

3. ส่วนสุดท้ายคือ ค่าธรรมเนียมของกองทุน ซึ่งถ้าหากกองทุนไหนเก็บค่าธรรมเนียมที่สูงมากก็จะทำให้ผลตอบแทนลดลงไปด้วย

ซึ่งผลตอบแทนของกองทุนจะมาในรูปแบบของมูลค่าหน่วยลงทุนของกองทุน (NAV) ที่สูงขึ้น ซึ่งถ้าสูงมากจนถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ก็สามารถขายทำกำไรออกมาจากราคา NAV ที่ปรับตัวสูงขึ้น และ/หรือ ผลตอบแทนนั้นจะมาในรูปแบบของเงินปันผลก็ได้เช่นกัน ทั้งนี้ก็ขึ้นกับประเภทของกองทุนที่ต้องการ ไปลงทุนด้วยว่าเป็นกองทุนประเภทมีเงินปันผล หรือไม่ปันผล

ตลาดหุ้นไทยมองได้ว่าเป็นภาพสะท้อนของระบบเศรษฐกิจจริงในประเทศไทย เวลาที่เศรษฐกิจเติบโตดีมักจะควบคู่ไปกับการเติบโตและปรับตัวสูงขึ้นของดัชนีหลักทรัพย์อันเนื่องมาจากการออมและการลงทุนที่มากขึ้น เช่นเดียวกับเมื่อเศรษฐกิจชะลอตัวดัชนีในตลาดหลักทรัพย์ก็มักจะเข้าสู่โหมดปรับฐาน แต่แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะเติบโตโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 3-5 เปอร์เซ็นต์ต่อปี แต่ตลาดหลักทรัพย์กลับให้ผลตอบแทนเฉลี่ยปีซ้อนหลังมากกว่านั้น คืออยู่ที่ราว ๆ 8-12% (รวมทั้ง Capital Gain และ ผลตอบแทนในรูปแบบของเงินปันผล) ซึ่งเป็นตัวเลขที่น่าดึงดูดมากหากเทียบกับอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่อยู่ในระดับหนึ่งหลักต้นๆ มานาน ซึ่งหมายความว่าหาก

นักลงทุนนำเงินมาเฉลี่ยซื้อหุ้นทุกตัวในตลาดเท่าๆ กันเป็นเวลาสิบปี จะได้ผลตอบแทนเฉลี่ยถึงปีละ 8-12% และจะกลายเป็นผลตอบแทน 100% ทบต้นเมื่อลงทุนไปแล้ว 6-9 ปี

แต่ภายใต้ผลตอบแทนที่เติบโตระดับสูงแบบนี้ ยังคงมีเทคนิคเพิ่มผลตอบแทนจากการลงทุนมากกว่าเฉลี่ยเงินซื้อหุ้นทุกตัวในตลาด เนื่องจากในตลาดหุ้นจะมีส่วนที่ให้ผลตอบแทนน้อยกว่าหรือมากกว่าค่าเฉลี่ยอยู่เสมอตามภาวะเศรษฐกิจและการเติบโตของอุตสาหกรรม และตลาดหลักทรัพย์ก็แบ่งหุ้นออกเป็นหมวดอุตสาหกรรม 8 หมวด ได้แก่ เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร, สินค้าอุปโภคบริโภค, ธุรกิจการเงิน, สินค้าอุตสาหกรรม, อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง, พยากร, บริการ, เทคโนโลยี ซึ่งหากนักลงทุนสามารถประเมินสถานการณ์ทางเศรษฐกิจได้ถูกต้อง และเลือกวางเงินลงทุนตามหมวดอุตสาหกรรมให้เหมาะสม ก็สามารถทำผลตอบแทนเหนือค่าเฉลี่ยที่ 8-12% ต่อปีนั้นได้ หรือหากไม่มั่นใจว่าทำได้ กองทุนรวมคือเครื่องมือที่ช่วยดูแลเงินลงทุนให้กับนักลงทุน ซึ่งมีประเภทของกองทุนรวมที่ลงทุนในตลาดหุ้นไทย ดังนี้

กองทุนรวมที่ลงทุนในตลาดหุ้นไทยมีหลายรูปแบบ การทำความรู้จักกองทุนแต่ละประเภทนอกจากจะช่วยให้นักลงทุนเลือกกองทุนที่เหมาะสมกับตัวเองได้แล้ว ยังช่วยให้นักลงทุนสามารถเลือกเครื่องมือสร้างผลกำไรที่เหมาะสมกับสถานการณ์เพื่อสร้างความได้เปรียบให้กับตัวเองได้อีกด้วย ดังนั้นอันดับแรกมาทำความรู้จักกับรูปแบบกองทุนรวมที่ลงทุนในตลาดหุ้นไทยกันก่อนเลย

- กองทุนรวมผสมยืดหยุ่น (Mixed Fund) คือกองทุนรวมที่ลงทุนได้ทั้ง เงินฝาก ตราสารหนี้ ตราสารทุน แต่ต้องมีการลงทุนในตราสารทุนไม่น้อยกว่า 35% และไม่เกินกว่า 65% ซึ่งทำให้กองทุนสามารถ Rebalance Port โดยมีเครื่องมือค่อนข้างครบ แต่หากตลาดหุ้นอยู่ในขาขึ้น กองทุนก็จะลงทุนในตราสารหุ้นได้แก่ 65% หรือราว ๆ ครึ่งพอร์ตเท่านั้น

- กองทุนรวมอิงดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (Index Fund) คือกองทุนรวมที่ลงทุนแบบกระจายความเสี่ยงเพื่อให้ผลตอบแทนที่ออกมาใกล้เคียงกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์มากที่สุด และทำให้การลงทุนในกองทุนรูปแบบนี้จะให้ผลตอบแทนใกล้เคียงค่าเฉลี่ยผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์ที่สุดเช่นกัน

- กองทุนรวมตราสารทุน (Equity Fund) คือกองทุนรวมที่ลงทุนใน หุ้น หุ้นบุริมสิทธิ วอแรนท์ โดยต้องมีสัดส่วนการลงทุนในตราสารทุนไม่ต่ำกว่า 65% ของพอร์ต ซึ่งหากในเวลาที่ตลาดหุ้นเป็นขาขึ้นกองทุนสามารถขยับการลงทุนในหุ้นขึ้นเป็น 100% เพื่อเพิ่มผลตอบแทนคาดหวังได้ แต่ในขณะเดียวกันหากตลาดหุ้นเป็นขาลง กองทุนที่ลงทุนในหุ้นเป็นส่วนใหญ่แบบนี้จะมีผลตอบแทนลดลงตามตลาดหุ้นเช่นกัน

- กองทุนรวมกลุ่มธุรกิจ (Sector Fund) คือกองทุนรวมที่ลงทุนใน หุ้นที่มีธุรกิจเดียวกันเป็นหลัก เช่น ลงทุนในหุ้นกลุ่มพลังงาน หุ้นกลุ่มสื่อสาร หรือกลุ่มธนาคาร ซึ่งจะทำให้ได้เปรียบ

เมื่อนักลงทุนสามารถคาดการณ์ได้ว่าภาวะเศรษฐกิจในแต่ละช่วงส่งผลกระทบต่อกลุ่มธุรกิจใดเป็นพิเศษ ถือเป็นกองทุนรวมที่รวมความเสี่ยงไว้กับกลุ่มธุรกิจเดียว จึงทำให้กองทุนรวมนี้มีความเสี่ยงสูงกว่ากองทุนรวมประเภทอื่น แต่ก็สามารถให้ผลตอบแทนได้มากกว่ากองทุนประเภทอื่นเช่นกัน

การลงทุนในตลาดหุ้นไทยให้ผลตอบแทนเฉลี่ย 8-12% ต่อปี หมายความว่าถ้านักลงทุนถือกองทุนรวมอิงดัชนีตลาดหลักทรัพย์เมื่อผ่านไปสิบปีมีโอกาสได้ผลตอบแทนปีละ 8-12% ก็เท่ากับฐานการเติบโตของผลตอบแทนในตลาดหลักทรัพย์ แต่ในค่าเฉลี่ยนี้ในช่วงขาขึ้นก็มีหุ้นที่ขึ้นมากกว่าตลาด และในช่วงขาลงก็มีหุ้นที่ลงน้อยกว่าตลาด ซึ่งหากนักลงทุนสามารถจับความเคลื่อนไหวหรือคาดการณ์ได้ ก็มีโอกาสเพิ่มผลตอบแทนของการลงทุนในตลาดหุ้นไทยโดยใช้กองทุนรวมเป็นเครื่องมือเพิ่มผลตอบแทนได้

มูลค่าทรัพย์สินสุทธิกองทุนรวมไทย (เฉพาะกองทุนเปิด ไม่รวมกองทุนปิด, ETF, REIT, Infrastructure fund) ณ สิ้นเดือนกันยายนอยู่ที่ 4.2 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น 5.7% จากสิ้นปี 2018 (แต่ลดลงจากเดือนมิถุนายนเล็กน้อยราว -1.0%) โดยทุกประเภททรัพย์สินยังคงมีอัตราการเติบโตเป็นบวก กองทุนประเภทสินทรัพย์เสี่ยงต่ำเช่น กองทุนรวมตราสารหนี้และตราสารตลาดเงินมีอัตราการเติบโตของมูลค่าทรัพย์สินค่อนข้างต่ำจากสิ้นปี 2018 ที่ 3.5% และ 0.9% ตามลำดับ ในขณะที่กองทุนผสมและกองทุนตราสารทุนยังเติบโตได้ดีที่ 10.4% และ 7.9% จากปี 2018 อย่างไรก็ตามส่วนแบ่งตลาดของแต่ละประเภททรัพย์สินยังไม่ต่างจากเดิม โดยกองทุนรวมตราสารหนี้มีสัดส่วนสูงสุด 46.2% ตามมาด้วยกองทุนรวมตราสารทุน 28.6% และกองทุนตราสารตลาดเงิน 14.1%

แม้ว่าการลงทุนในไตรมาส 3 อาจมีผลตอบแทนในบางกลุ่มกองทุนลดลงไปบ้างแต่ผลตอบแทนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ต้นปี (YTD) ในเกือบทุกกลุ่มกองทุนยังเป็นบวก นำโดยกลุ่ม Property Indirect ผลตอบแทนเฉลี่ย YTD อยู่ที่ 28.0% ตามมาด้วยกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ต่างประเทศ 19.4% นอกจากนี้ยังมีกลุ่มกองทุนตราสารทุนอื่นๆ ที่มีผลตอบแทนเฉลี่ยโดดเด่นเช่น Global Infrastructure 17.8%, Europe Equity 16.7%, Global Technology 15.9% กองทุนรวมตราสารหนี้ต่างประเทศส่วนใหญ่ให้ผลตอบแทนเฉลี่ยสูงกว่ากองทุนตราสารหนี้ไทยนำโดยกลุ่ม Emerging Market Bond ให้ผลตอบแทนเฉลี่ยสูงสุดในรอบ 1 ปี 7.5% ตามมาด้วยกองทุน Global High Yield Bond Fix Term และ Global Bond ที่ 5.2% และ 4.7% ตามลำดับ กลุ่ม High Yield Bond Fix Term ให้ผลตอบแทนเฉลี่ยสูงสุดสำหรับกองทุนตราสารหนี้ไทย 3.9% โดยเป็นไปตามความเสี่ยงที่มากกว่า รองลงมาเป็นกลุ่มตราสารหนี้ระยะกลาง-ยาว (Mid/Long Term Bond) 3.4%

กลุ่มกองทุนหุ้นไทยกลุ่มหุ้นขนาดใหญ่และขนาดกลาง-เล็ก มีผลตอบแทนเฉลี่ย YTD ที่ 5.6% และ 7.4% ตามลำดับ (SET TR 7.6%) แต่หากพิจารณาผลตอบแทนรอบ 1 ปีที่ผ่านมาพบว่าทั้งสองกลุ่มยังมีผลตอบแทนเฉลี่ยติดลบมากกว่า SET TR ซึ่งมีผลตอบแทนอยู่ที่ -3.9%

กองทุน LTF จำนวน 93 กองทุน ณ สิ้นเดือนกันยายนมีมูลค่าทรัพย์สินรวม 3.9 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้น 1.6% จากสิ้นปี 2018 กองทุนกลุ่ม RMF จำนวน 217 มีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ 2.9 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้น 9.7% จากปี 2018 โดยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากกลุ่ม RMF - Equity มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ 1.4 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้น 8.9%, RMF - Fixed Income 8.8 หมื่นล้านบาท เพิ่มขึ้น 14.2%, RMF - Allocation 5.5 หมื่นล้านบาท เพิ่มขึ้น 4.9% ในไตรมาสที่ผ่านมาเงินไหลเข้ากองทุน LTF ทั้งสิ้น 2.6 พันล้านบาท รวม 9 เดือนเป็นเงินไหลออกสุทธิทั้งสิ้น -1.1 หมื่นล้านบาท ถือว่าเป็นทิศทางเงินไหลเข้าช้ากว่าปีก่อนหน้าที่มีเงินไหลเข้าสุทธิตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ทำให้ 9 เดือนปี 2018 มีเงินไหลออกสุทธิเพียง -1.7 พันล้านบาท ทั้งนี้เกิดจากกระแสเงินไหลออกสุทธิในช่วงเดือน มิถุนายนและกรกฎาคมของปีนี้รวมมากกว่า -9 พันล้านบาท ซึ่งค่อนข้างสูงหากเทียบกับในอดีตทางด้านกองทุน RMF นั้นมีเงินไหลเข้าสุทธิในไตรมาสที่ 3 รวม 4.1 พันล้านบาท รวม 9 เดือนมีเงินไหลเข้ากองทุน RMF สุทธิ 1.2 หมื่นล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นเงินไหลเข้าสุทธิจากกองทุน RMF - Fixed Income 9.2 พันล้านบาท หากผลตอบแทนเฉลี่ยกองทุนในรอบ 3 เดือนถึง 1 ปีจะพบว่ากองทุน LTF และ RMF - Equity ซึ่งเป็นกองทุนตราสารทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศจะได้รับผลกระทบจากภาวะตลาดที่แกว่งตัว ในขณะที่กองทุน RMF - Other ให้ผลตอบแทนเฉลี่ยสูงสุดของกองทุนประหยัดภาษี โดยเป็นผลตอบแทนจากกองทุนรวมทองคำที่ในปีปรับขึ้นตามทิศทางราคาทองคำ แต่หากมองในระยะยาวตั้งแต่ 3-10 ปีนั้นจะเป็นภาพกลับกันโดยกองทุนทองคำให้ผลตอบแทนต่ำ ในขณะที่กองทุนหุ้นให้ผลตอบแทนเฉลี่ยสูงกว่าการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น

ในด้านผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเมื่อกองทุน LTF หกคไป คาดว่าเม็ดเงินลงทุนใหม่จะหายไปจากตลาดหุ้นอย่างน้อยปีละ 1.5 หมื่นล้าน (โดยสมมติฐานที่ว่า กองทุนรูปแบบใหม่ SEF มีสิทธิลดหย่อนได้ 250,000 บาท ลดลง 50% จาก LTF ปัจจุบัน อีกทั้งค่าเฉลี่ยของเม็ดเงินไหลเข้าจาก LTF เฉลี่ยอยู่ประมาณ 3 หมื่นล้านบาท) ในส่วนของ บลจ. ที่น่าจะได้รับผลกระทบมากที่สุด ก็น่าจะเป็น บลจ. ที่มีทรัพย์สินสุทธิมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ บลจ.บัวหลวง บลจ. กสิกร บลจ. กรุงศรี บลจ. ไทยพาณิชย์ และ บลจ. ยูโอบี รวมทั้ง 5 บลจ. มีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิในกองทุน LTF กว่า 3.2 แสนล้านบาท

1.2 ความสำคัญของปัญหา

สำหรับในปี 2562 ภาพรวมดัชนีหุ้นไทยปรับลดลงตั้งแต่กลางปีจนถึงปี ดัชนี SET อยู่ที่ 1,579.84 จุด โดยผลตอบแทน SET TR ของปีอยู่ที่ 4.3% สาเหตุที่ดัชนีปรับลดลง เพราะบาทแข็งค่ากระทบการส่งออก ขณะที่เศรษฐกิจชะลอตัวกดดันการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ชะลอตัว (ชญาณี จึงมานนท์, 2562) ทั้งนี้ อุตสาหกรรมกองทุนรวมไทยมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ ณ สิ้นปี

2562 ที่ 5.4 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น 6.6% จากสิ้นปี 2561 โดยมีเงินไหลเข้าสู่สุทธิ รวม 2.1 แสนล้านบาท โดยมีสัดส่วนหลักแบ่งเป็น กองทุนรวมตราสารหนี้ มีปริมาณเงินไหลเข้าสู่สุทธิรวม 1.1 แสนล้านบาท และกองทุนรวมตราสารทุนมีเงินไหลเข้าสู่สุทธิ 5.9 หมื่นล้านบาท ในภาพรวมนักลงทุนยังสนใจกองทุนที่ลงทุนในประเทศ เห็นได้จากปริมาณเงินไหลเข้าสู่สุทธิรายกลุ่มยังกระจุกตัวในตราสารหนี้ไทย กองทุนผสม และกองทุนหุ้นไทย ซึ่งต้องยอมรับว่าผลตอบแทนเฉลี่ยในระดับต่ำตามภาวะตลาดการลงทุนไทย ขณะที่กองทุนต่างประเทศส่วนใหญ่อยู่ในทิศทางเงินไหลออกสุทธิ ซึ่งมีผลตอบแทนเฉลี่ยระดับสูง หุ้นเทคโนโลยี หุ้นภูมิภาคยุโรป หุ้นสหรัฐฯ หุ้นจีน เป็นต้น ทั้งนี้กลุ่มกองทุนที่มีผลตอบแทนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ หุ้นกลุ่มเทคโนโลยี 26.8% หุ้นภูมิภาคยุโรป 26.3% และกลุ่มกองทุนน้ำมัน 23.7% อย่างไรก็ตาม กลุ่มกองทุนเพื่อการลดหย่อนภาษีบุคคลธรรมดา เช่น LTF ปี 2562 มีมูลค่าทรัพย์สินรวม 406,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 6.3% จากปี 2561 ถือว่านักลงทุนยังสนใจซื้อ LTF ในปีสุดท้ายที่ใช้สิทธิ์ลดหย่อนภาษีฯ ขณะที่ปี 2563 จะมีกองทุน SSF เกิดขึ้นเพื่อลดหย่อนภาษีฯ จึงต้องจับตามองอย่างใกล้ชิด ขณะที่ RMF มูลค่าทรัพย์สินอยู่ที่ 304,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 16.4% จากปี 2561

ดังนั้น หากมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิกองทุนรวมไทย (เฉพาะกองทุนเปิด ไม่รวมกองทุนปิด, ETF, REIT, Infrastructure Fund) ปี 2562 อยู่ที่ 4.3 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น 7.5% จากสิ้นปี 2561 โดยมูลค่าทรัพย์สินกองทุนรวมตราสารหนี้เพิ่มขึ้น 4.8%, ตราสารทุนเพิ่มขึ้น 11.5% และกองทุนผสมเพิ่มขึ้น 14.3% โดยมีกองทุนรวมประเภทตราสารตลาดเงินมูลค่าทรัพย์สินลดลง 1.2% ทั้งนี้หากดูปริมาณเงินไหลเข้า-ออกของกองทุนมูลค่าเงินไหลเข้าสู่สุทธิกองทุนทั้งปี 2562 อยู่ที่ 2.1 แสนล้านบาท แบ่งเป็นเงินไหลเข้ากองทุนตราสารหนี้ 1.1 แสนล้านบาท กองทุนตราสารทุน 5.9 หมื่นล้านบาท กองทุนผสม 2.8 หมื่นล้านบาท ในขณะที่เป็นเงินไหลออกสุทธิกองทุนตราสารตลาดเงิน 1.4 หมื่นล้านบาท และกองทุนน้ำมันและทองคำ 967 ล้านบาท โดยเฉพาะในไตรมาสสุดท้ายของปี 2562 มีเงินไหลเข้าสู่สุทธิกองทุนรวมราว 1.3 แสนล้านบาท ส่วนใหญ่จะเข้าไปในกองทุนรวมตราสารหนี้ 7.3 หมื่นล้านบาท ขณะที่กองทุนตราสารทุนมีเงินไหลเข้าสู่สุทธิที่ 5.2 หมื่นล้านบาท ถือเป็นกรณีเคลื่อนไหวที่น่าจับตามอง เพราะในอดีตจะพบว่าหากตราสารหนี้มีเงินไหลในทิศทางใด ตราสารทุนมักจะมีเงินไหลในทิศทางตรงข้ามหรือมีการลงทุนที่น้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร” เพื่อเป็นประโยชน์กับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมในกำหนดหนคกลยุทธ์ทางการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน และสร้างแรงดึงดูดใจให้มีการลงทุนซื้อหน่วยลงทุนของบริษัทมากขึ้น

1.3 คำถามการวิจัย

1.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีลักษณะอย่างไร

1.3.2 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) เป็นอย่างไร

1.3.3 การตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นอย่างไร

1.4 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

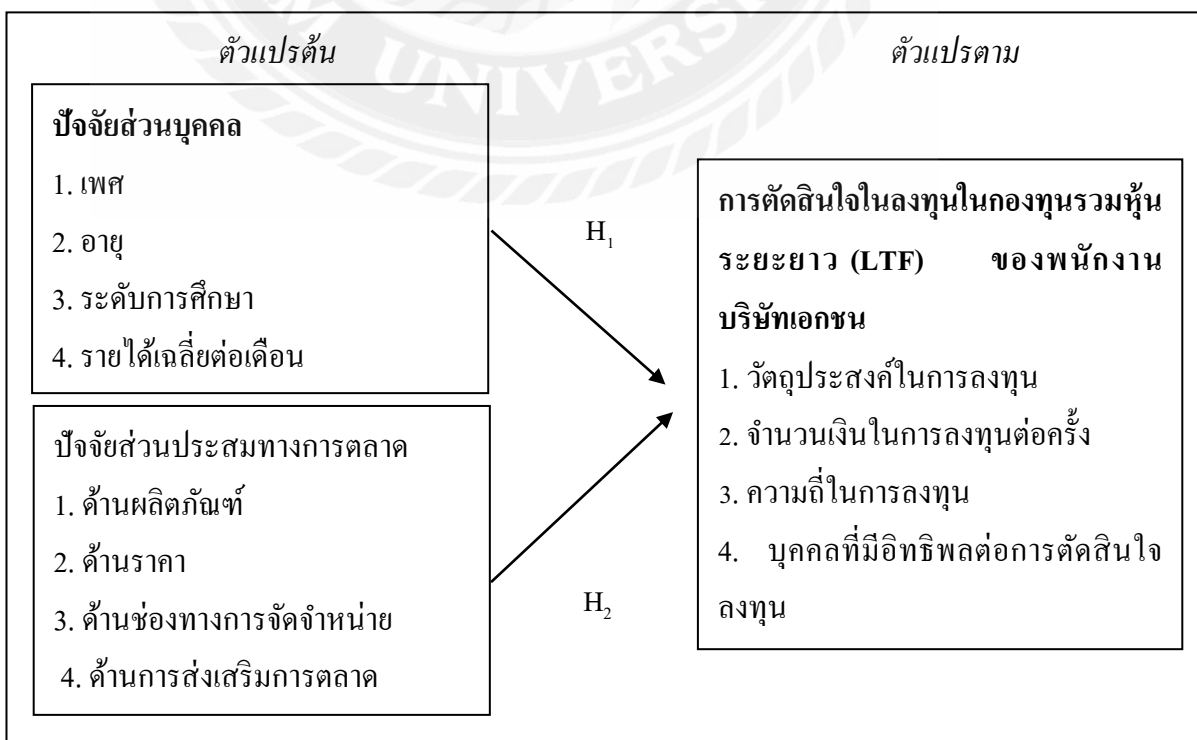
1.4.1 เพื่อสำรวจปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

1.4.2 เพื่อสำรวจปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.4.3 เพื่อสำรวจการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.4.4 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.5 กรอบแนวคิดของการวิจัย

1.6 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

H_0 : ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

1.7 ขอบเขตในการวิจัย

งานวิจัยนี้ทำการศึกษา“ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร” โดยศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด การศึกษานี้มีกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย คือ ผู้ที่เคยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ที่ทำงานอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร” ดำเนินการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือนมกราคม 2563 ถึง มีนาคม 2563

ตัวแปรที่ศึกษา

1.ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.2 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด

1. ด้านผลิตภัณฑ์
2. ด้านราคา
3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

2.1 การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชน ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.8 นิยามคำศัพท์

ผู้วิจัยได้นำตัวแปรมากำหนดคำนิยามคำศัพท์เพื่อนำไปสร้างเครื่องมือวิจัยให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ดังต่อไปนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ที่ทำงานอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด หมายถึง ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด

ด้านผลิตภัณฑ์ หมายถึง ลักษณะของกองทุนรวม อาทิ เงื่อนไขการลงทุน ระยะเวลาการลงทุน การซื้อคืนหน่วยลงทุน เป็นต้น

ด้านราคา หมายถึง มูลค่า ณ เวลาหนึ่งๆ ของกองทุนที่ใช้อ้างอิงในการซื้อขายซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามราคาตลาดของสินทรัพย์ที่ใช้อ้างอิงในการลงทุน

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย หมายถึง ช่องทางต่างๆ ที่บจ. เสนอขายหน่วยลงทุนแก่ลูกค้า เช่น เว็บไซต์ ตัวแทนจำหน่าย สาขาของธนาคาร หรือทางแอปพลิเคชัน เป็นต้น

ด้านการส่งเสริมการตลาด หมายถึง การใช้กลยุทธ์ ลด แลก แจก แถม เพื่อดึงดูดให้ลูกค้าตัดสินใจลงทุนซื้อหน่วยลงทุนของบริษัท

การตัดสินใจ (Decision Making) หมายถึง การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) อันเกิดจากพฤติกรรมในกระบวนการตัดสินใจซื้อ ออกเป็น 5 ระดับ ตามทฤษฎีของ (อดุลย์ จาตุรงค์กุล, 2550)

1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1.9.1 ได้ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลเพื่อกำหนดและแบ่งกลุ่มลูกค้าให้เหมาะสมในการดำเนินกลยุทธ์การดำเนินงาน

1.9.2 ได้ทราบถึงปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ทำให้สามารถนำเสนอกลยุทธ์การแข่งขันให้เหมาะสมและตรงต่อความต้องการของลูกค้า

1.9.3 ได้ทราบถึงการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของลูกค้ากลุ่มพนักงานบริษัทเอกชนได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร” ของผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการนำเสนอผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ โดยแบ่งหัวข้อออกเป็น 4 ส่วน

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกองทุนรวม

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการออมของครัวเรือน

2.1.4 แนวคิดและทฤษฎีการตัดสินใจ

2.1.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุน

2.1.6 แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกองทุนรวม

กองทุนรวมเป็นเครื่องมือในการลงทุนที่มีความหลากหลายจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ลงทุนต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของกองทุนรวมให้ดีเสียก่อนว่าเหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะ และสไตล์การลงทุนของตนเองมากน้อยเพียงใด ซึ่งโดยทั่วไปกองทุนรวมสามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้

แบ่งตามประเภทของการขายคืนหน่วยลงทุน

กองทุนรวมสามารถแบ่งตามลักษณะในการจัดจำหน่ายและการไถ่ถอนคืนหน่วยลงทุนได้ เป็น 2 ประเภท ได้แก่ “กองทุนเปิด” และ “กองทุนปิด” กองทุนรวมทั้งสองนี้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความต้องการสภาพคล่องของผู้ลงทุนแต่ละคน ไม่ว่าจะเป็นแบบระยะยาวที่ต้องใช้เงินเย็นสำหรับการลงทุน หรือเป็นแบบที่ต้องการความคล่องตัว สามารถถอนตัวจากการลงทุนได้ทันทีตามความต้องการทุกเมื่อ

1. กองทุนเปิด (Opened - End Fund) คือ กองทุนรวมชนิดที่อาจมีการกำหนดอายุโครงการหรือไม่ก็ได้ แต่ที่สำคัญก็คือ บลจ. สามารถที่จะขายหน่วยลงทุนเพิ่มเติมและต่อเนื่องได้หลังจากที่มี

การเสนอขายหน่วยลงทุนในครั้งแรกไปแล้ว รวมถึงสามารถรับซื้อคืนหน่วยลงทุนจากผู้ลงทุน เมื่อใดก็ได้ตลอดเวลา โดยในทางปฏิบัติ บลจ. มักจะมีการกำหนดระยะเวลาในการขาย ตลอดจน การรับซื้อคืนไว้ก่อนล่วงหน้า โดยอาจเปิดให้ทำการซื้อขายได้ทุกวันทำการ สัปดาห์ละครั้ง เดือนละ ครั้ง หรืออาจจะเป็นปีละ 2 ครั้ง ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ได้กำหนดขึ้น ทั้งนี้ผู้ลงทุนควรที่จะอ่านเงื่อนไข เกี่ยวกับการเสนอขาย ตลอดจนการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนจากหนังสือชี้ชวน (Prospectus) ใดๆก็ตาม ผู้ลงทุนจะยังไม่ทราบว่าราคาซื้อขายหน่วยลงทุนจะเป็นเท่าไรในทันที ณ เวลาที่ทำการขาย การตั้งชื้อขายนั้น เนื่องจากต้องคอยจนกว่าจะมีการคำนวณ NAV ต่อหน่วยของกองทุน ณ สิ้นวันทำ การเสียก่อน นอกจากนี้ ขนาดของกองทุนยังสามารถขยายหรือลดลงได้เนื่องจาก บลจ. สามารถขาย หน่วยลงทุนเพิ่มเติมได้และผู้ลงทุนเองก็สามารถนำหน่วยลงทุนมาขายคืนให้กับ บลจ. หรือตัวแทน สนับสนุนการขายกองทุนประเภทนี้จึงเป็นที่นิยมในปัจจุบัน

2. กองทุนปิด (Closed - End Fund) คือ กองทุนรวมชนิดที่บลจ. ไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุน โดยจะมีการกำหนดอายุโครงการอย่างชัดเจนแน่นอน และเปิดให้มีการจองซื้อหน่วยลงทุนเพียง ครั้งเดียวเมื่อเริ่มต้นโครงการ หลังจากนั้นก็จะไม่มีการออกขายหน่วยลงทุนเพิ่มเติมแต่อย่างใด ทำ ให้จำนวนของหน่วยลงทุนของกองทุนคงที่ไม่มีมีการเพิ่มขึ้นของกองทุนรวมหรือลดลง นอกจากนี้ ผู้ลงทุนเองก็ยังไม่สามารถที่จะขายคืนหน่วยลงทุนให้แก่ บลจ. หรือตัวแทนสนับสนุนการขายก่อน ครบกำหนดอายุโครงการได้ ต้องถือเอาไว้เพื่อรอขายคืนเมื่อครบกำหนดอายุโครงการเท่านั้น เพราะ ทาง บลจ. จะนำเงินที่ได้จากการขายหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินทั้งหมดที่อยู่ในกองทุนมาซื้อคืนหรือ รับไถ่ถอนหน่วยลงทุนก็ต่อเมื่อกองทุนหมดอายุลง (ราคาที่บลจ. รับซื้อคืนหน่วยลงทุนจะมีมูลค่า เท่ากับ NAV ต่อหน่วย เมื่อครบกำหนดอายุโครงการแล้ว ดังนั้นก่อนที่จะตัดสินใจลงทุนในกองทุน ปิด ผู้ลงทุนควรพิจารณาให้ดีเสียก่อนว่าระยะเวลาการลงทุนในกองทุนนั้น มีความสอดคล้องและ เหมาะสมกับระยะเวลาที่ตนเองต้องการใช้เงินในอนาคตหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้เพราะการลงทุนใน กองทุนปิดถือเป็นการลงทุนในระยะยาว และมีสภาพคล่องในการซื้อขายน้อย อย่างไรก็ตามเพื่อ เพิ่มสภาพคล่องในการซื้อขายให้แก่ผู้ลงทุน ทาง บลจ. สามารถนำหน่วยลงทุนของกองทุนปิดที่ตน เป็นผู้บริหารไปจดทะเบียนซื้อขายในตลาดรอง เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้แต่ต้องไม่ ลืม ว่าการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ นั้น ผู้ลงทุนจะต้องมีการเปิดบัญชีซื้อขายกับบริษัท หลักทรัพย์ (Broker) เสียก่อนจึงจะสามารถส่งคำสั่งซื้อขายได้

แนบตามนโยบายการลงทุน

แบบมาตรฐานของสำนักงาน ก.ล.ต. นอกจากจะแยกประเภทตามลักษณะในการจัดจำหน่ายและการไถ่ถอนคืนหน่วยลงทุนแล้ว กองทุนรวมยังสามารถแบ่งตามนโยบายการลงทุนแบบมาตรฐานของสำนักงาน ก.ล.ต. ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 10 ประเภท ได้แก่

ประเภทของกองทุนรวม

1. กองทุนรวมตลาดเงิน (Money Market Fund) คือ กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในเงินฝากและตราสารหนี้ที่มีกำหนดชำระคืนเมื่อทวงถามหรือมีอายุคงเหลือไม่เกิน 1 ปี กองทุนรวมตลาดเงินมีนโยบายการลงทุนที่คล้ายคลึงกับกองทุนรวมตราสารหนี้ระยะสั้น เป็นกองทุนที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุดเหมาะสำหรับการลงทุนระยะสั้นของผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการความเสี่ยง

2. กองทุนรวมตราสารหนี้ (General Fixed Income Fund) คือ กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในเงินฝากและตราสารหนี้ประเภทต่างๆ ซึ่งได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ ตัวเงินคลัง บัตรเงินฝากของธนาคาร ตัวสัญญาใช้เงิน ตัวแลกเงิน ตลอดจนหุ้นกู้ของภาคเอกชน กองทุนรวมประเภทนี้เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้น้อย ทั้งนี้ เพราะตราสารหนี้จะให้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่มีความสม่ำเสมอ นอกจากนี้แม้ว่าราคาตราสารหนี้อาจมีความผันผวนขึ้นลงตามภาวะตลาด แต่ผลตอบแทนโดยเฉลี่ยที่กองทุนรวมได้รับจากการลงทุนในตราสารหนี้ก็ยังผันผวนไม่มากเท่ากับตราสารหุ้น

3. กองทุนรวมตราสารหนี้ระยะยาว (Long-Term Fixed-Income Fund) คือ กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในเงินฝากหรือตราสารหนี้ที่มีอายุเฉลี่ยในการถือครอง (Portfolio Duration) ในขณะใด ขณะหนึ่งมากกว่า 1 ปีขึ้นไป กองทุนรวมประเภทนี้เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงต่ำและสามารถลงทุนระยะยาวได้

4. กองทุนรวมตราสารหนี้ระยะสั้น (Short-Term Fixed-Income Fund) คือ กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในเงินฝากหรือตราสารหนี้ที่มีอายุเฉลี่ยในการถือครอง (Portfolio Duration) ในขณะใดขณะหนึ่งไม่เกิน 1 ปี กองทุนรวมประเภทนี้เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ต้องการลงทุนระยะสั้น และต้องการความเสี่ยงต่ำ

5. กองทุนรวมผสม (Balanced Fund) คือ กองทุนรวมที่สามารถลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินประเภทต่างๆ ได้ทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นเงินฝาก ตราสารหนี้ ตราสารทุน หรือตราสารอื่นๆ แต่จะต้องมีสัดส่วนการลงทุนในตราสารทุนในขณะใดขณะหนึ่งไม่น้อยกว่า 35% และไม่มากกว่า 65% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวมนั้น กองทุนรวมประเภทนี้เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง

6. กองทุนรวมผสมยืดหยุ่น (Flexible Portfolio Fund) คือ กองทุนรวมที่สามารถลงทุนในหลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินประเภทต่างๆ ได้ทุกประเภทเช่นเดียวกับกองทุนรวมผสม แต่ไม่มี

ข้อจำกัดเรื่องสัดส่วนการลงทุนในตราสารทุน ดังนั้น การจัดสรรเงินลงทุนระหว่างเงินฝากตราสารหนี้ ตราสารทุน หรือตราสารอื่นๆ จึงขึ้นอยู่กับการตัดสินใจลงทุนของผู้จัดการกองทุนตามสภาวะตลาดในขณะนั้นๆ กองทุนรวมประเภทนี้เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง

7. กองทุนรวมหน่วยลงทุน (Fund of Funds) คือ กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหน่วยลงทุนและใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวม โดยเฉลี่ยแล้วไม่น้อยกว่า 65% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม และเงินส่วนที่เหลืออาจนำไปลงทุนในเงินฝากตราสารหนี้หรือตราสารทุนก็ได้ ข้อดีของกองทุนรวมหน่วยลงทุน คือ มีต้นทุนเฉลี่ยต่ำ มีการกระจายความเสี่ยงที่มากกว่ากองทุนประเภทของกองทุนรวม 4 ประเภทอื่นๆ เพราะกระจายการลงทุนไปในหลายกองทุนและหลายบริษัทจัดการ ส่วนข้อเสียของกองทุนรวมหน่วยลงทุน คือ มีค่าธรรมเนียมในการจัดการและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่ซ้ำซ้อน

8. กองทุนรวมตราสารทุน (Equity Fund) คือ กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในตราสารทุนประเภทต่างๆ ซึ่งได้แก่ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ ใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อหลักทรัพย์ (Warrant) รวมถึงหน่วยลงทุนของกองทุนรวมอื่นๆ โดยสัดส่วนของการลงทุนต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด คือ โดยเฉลี่ยแล้วไม่น้อยกว่า 65% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม ทั้งนี้ เมื่อผู้จัดการกองทุนได้ลงทุนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวข้างต้นแล้ว เงินทุนส่วนที่เหลือก็สามารถที่จะนำไปใช้ลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินประเภทอื่นๆ เช่น เงินฝากหรือตราสารหนี้หรือจะนำเงินทั้งหมดไปลงทุนในตราสารทุนก็ได้ กองทุนรวมประเภทนี้เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้สูง เนื่องจากเป็นการนำเงินไปลงทุนในตราสารทุน ซึ่งมีความผันผวนของราคาหรือมีความเสี่ยงที่ค่อนข้างสูง แต่ก็ให้ผลตอบแทนในอัตราที่สูงด้วยเช่นเดียวกัน

9. กองทุนรวมใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant Fund) คือ กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น หุ้นกู้ หน่วยลงทุน หรือหุ้นเพิ่มทุน โดยเฉลี่ยแล้วไม่น้อยกว่า 65% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม และเงินส่วนที่เหลืออาจนำไปลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินประเภทอื่นๆ ได้ อย่างไรก็ตาม การลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิมีความเสี่ยงสูง กองทุนประเภทนี้จึงมีความเสี่ยงสูงมาก

10. กองทุนรวมกลุ่มธุรกิจ (Sector Fund) คือ กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในตราสารทุนของบริษัทที่มีธุรกิจหลักประเภทเดียวกัน (ตามที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ กำหนด) โดยเฉลี่ยแล้วไม่น้อยกว่า 65% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม ซึ่งจะลงทุนเฉพาะกลุ่มธุรกิจใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น เช่น กลุ่มธนาคาร กลุ่มสื่อสาร ที่คาดว่าหุ้นในกลุ่มดังกล่าวจะมีผลประกอบการดีและจะให้

ผลตอบแทนที่ดีที่สุด แต่จะมีข้อเสียเปรียบอยู่บ้าง เนื่องจากกองทุนรวมประเภทนี้มีการลงทุนแบบกระจุกตัว จึงมีความเสี่ยงสูงกว่ากองทุนรวมตราสารแห่งทุนทั่วไป

กองทุนรวมพิเศษ นอกจากกองทุนรวมประเภทต่างๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ยังมีกองทุนรวมประเภทพิเศษอื่นๆ ที่ผู้ลงทุนควรรู้จัก ได้แก่

1. กองทุนรวมคุ้มครองเงินต้น (Principle or Capital Protection Fund) คือ กองทุนรวมที่มีนโยบายมุ่งลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลหรือตราสารหนี้ที่มีความเสี่ยงต่ำ เพื่อคุ้มครองเงินต้น (Principle) ของผู้ถือหน่วยลงทุน และเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่ ผู้ลงทุนว่าหลังครบกำหนดอายุโครงการลงทุนหรือภายหลังระยะเวลาที่ได้ระบุไว้ ผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนไม่ต่ำกว่าเงินลงทุนเบื้องต้นที่ได้ลงทุนไปนั่นเอง กองทุนรวมประเภทนี้มักจะใช้เทคนิคการบริหารการลงทุน 2 แบบ เพื่อคุ้มครองเงินลงทุนเริ่มต้นของผู้ลงทุน ดังต่อไปนี้ ประเภทของกองทุนรวม

- แบบ Passive จะมุ่งลงทุนในพันธบัตรหรือตราสารหนี้ที่มีความเสี่ยงต่ำเป็นหลัก โดยอาจถือครองได้สูงถึง 90% สำหรับเงินลงทุนส่วนที่เหลือจะนำไปลงทุนในตราสารทุนที่มีความเสี่ยงมากกว่า ทั้งนี้ หากการลงทุนในตราสารทุนเกิดขาดทุนหรือมีมูลค่าลดลง กองทุนรวมก็ยังคงได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยจากการลงทุนในพันธบัตรหรือตราสารหนี้เพียงพอที่จะชดเชยส่วนของเงินต้นที่ขาดทุนหรือมูลค่าที่ลดลงไปนั้นได้

- แบบ Active จะมุ่งลงทุนในตราสารทุนเพิ่มขึ้น และลดการถือครองพันธบัตรหรือตราสารหนี้ลง หรืออาจไม่ถือครองเลยก็ได้ เมื่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์สูงขึ้น โดยต้องไม่ให้มูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่ำกว่ามูลค่า ณ เริ่มต้น และในทางกลับกันจะมุ่งลงทุนในพันธบัตรหรือตราสารหนี้เพิ่มขึ้นและลดการถือครองตราสารทุนลงหรืออาจไม่ถือครองเลยก็ได้ เมื่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ลดลง โดยไม่ให้มูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่ำกว่ามูลค่า ณ เริ่มต้นเช่นกัน เนื่องจากกองทุนรวมนี้โดยปกติมีความเสี่ยงจากการลงทุนค่อนข้างต่ำ จึงทำให้โอกาสที่ผู้ถือหน่วยลงทุนจะสูญเสียเงินต้นมีน้อย ดังนั้น ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนจึงไม่สูงมากนัก กองทุนรวมประเภทนี้จึงเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ไม่ชอบความเสี่ยง

2. กองทุนรวมแบบมีประกัน (Guarantee Fund) คือ กองทุนรวมที่จัดให้มีการรับประกันว่าเมื่อมีการถือหน่วยลงทุนจนครบตามระยะเวลาประกันที่กำหนดแล้ว บริษัทจัดการลงทุนไม่สามารถบริหารเงินลงทุนให้ได้ผลตอบแทนตามที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน ผู้รับประกัน (Guarantor) จะจ่ายเงินลงทุน หรือทั้งเงินลงทุนและผลตอบแทน คืนให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนตามจำนวนเงินที่ได้รับประกันไว้โดยอาจจ่ายเงินคืนเป็นบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้ แล้วแต่กรณีหรือพูดง่ายๆ ก็คือ เป็นกองทุนรวมที่จัดให้มีบุคคลอื่นมารับประกันเงินลงทุน ทั้งเงินลงทุนและผลตอบแทนให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้แน่นอน สำหรับจุดมุ่งหมายของการจัดตั้งกองทุนรวมประเภทนี้

ก็เช่นเดียวกับกองทุนรวมคุ้มครองเงินต้นนั่นคือ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ลงทุนว่าเงินลงทุนของตนจะไม่สูญไป ทั้งนี้ บริษัทจัดการลงทุนจะมอบหมายให้สถาบันการเงินอื่น ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ต่างๆ ทำหน้าที่เป็นผู้รับประกันการจ่ายเงินนั้นๆ แต่เพื่อป้องกันความขัดแย้งทางผลประโยชน์ (Conflict of Interest) ที่อาจเกิดขึ้น ผู้รับประกันจะต้องไม่ใช่ผู้ดูแลผลประโยชน์ของกองทุนรวมนั้นๆ นอกจากนี้การรับประกันก็ยังไม่ได้รวมถึงการรับประกันความสามารถในการชำระหนี้ของผู้รับประกันในอนาคต ดังนั้น ผู้ลงทุนต้องทำการศึกษารายละเอียดของการรับประกันนั้นๆ รายละเอียดของผู้รับประกัน รวมถึงลักษณะและรูปแบบการลงทุนด้วยว่ามีการรับประกันในลักษณะใด เป็นจำนวนมากน้อยแค่ไหน และรูปแบบการลงทุนมีระดับความเสี่ยงและโอกาสที่จะได้รับอัตราผลตอบแทน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้ลงทุนมากน้อยเพียงใด

3. กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF) คือ กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหุ้นสามัญจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จัดตั้งขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการลงทุนระยะยาวในตลาดหุ้น โดยผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี เป็นสิ่งจูงใจในการลงทุน เพื่อแตกต่างกับการลงทุนตามเงื่อนไขที่กรมสรรพากรกำหนดสิทธิประโยชน์ทางภาษี ผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีดังนี้

- เงินลงทุนในกองทุน LTF สามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีได้ตามที่จ่ายจริงสูงสุดไม่เกิน 15% ของเงินได้ในปีภาษีนั้น แต่ต้องไม่เกิน 500,000 บาท

- กำไรที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน (Capital Gain) ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้เงินปันผลจากการลงทุนของ LTF เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีการลงทุนใน LTF มีเงื่อนไขว่าต้องซื้อและถือหน่วยลงทุนของ LTF ไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี (นับตามปีปฏิทิน เช่น เงินลงทุนแต่ละยอดที่ซื้อในระหว่างปี 2547 จะครบเงื่อนไขตั้งแต่เดือนมกราคม 2551 เป็นต้นไป และส่วนที่ลงทุนในระหว่างปี 2548 จะครบเงื่อนไขตั้งแต่ เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นไป) อย่างไรก็ตาม หากมีการขายคืนหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนด 5 ปี ปฏิทิน ถือว่าผิดเงื่อนไขการลงทุน ผู้ลงทุนจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอีกต่อไป และต้องคืนเงินสิทธิประโยชน์ทางภาษีนั้น พร้อมกบเงินเพิ่มในอัตรา 1.5% ต่อเดือน โดยนับตั้งแต่เดือนเมษายนของปีที่ผู้ถือหน่วยลงทุนยื่นขอยกเว้นภาษีจนถึงเดือนที่มีการยื่นคืนเงินภาษีนั้น นอกจากนี้ยังต้องจ่ายภาษีสำหรับเงินที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนโดยถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย 3% ของเงินกำไรที่ได้รับ และยังคงนำกำไรที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุนนั้นไปรวมเป็นเงินได้เพื่อเสียภาษีเงินได้ ตอนสิ้นปีอีกด้วย

4. กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) คือ กองทุนรวมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดการออมเงินระยะยาว ไว้สำหรับใช้จ่ายยามเกษียณอายุ ซึ่งจะคล้ายๆ กับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (Provident Fund) ของภาคเอกชน และกองทุนบำเหน็จ บำนาญ

ข้าราชการ (กบข.) (Government Pension Fund) ของข้าราชการสิ่งที่ถือว่าเป็นที่น่าสนใจสำหรับ กองทุนรวม RMF ก็คือ ได้รับการสนับสนุนจากทางการเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อจูงใจให้ ผู้สนใจลงทุนมีการเก็บออมในระยะยาวสำหรับชีวิตหลังเกษียณ แต่ผู้ลงทุนก็ต้องปฏิบัติตาม เงื่อนไขการลงทุนต่างๆ จึงจะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีนั่น สิทธิประโยชน์ทางภาษีหากปฏิบัติตาม เงื่อนไขการลงทุน ผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ดังนี้

- เงินลงทุนในกองทุน RMF สามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีได้ตามที่จ่ายจริง สูงสุดไม่เกิน 15% ของเงินได้ในปีภาษีนั่น และเมื่อรวมเข้ากับเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จ บำนาญ ข้าราชการ (กบข.) และประกันชีวิตแบบบำนาญที่ผู้ลงทุนมีอยู่จะต้องไม่เกิน 500,000 บาท ซึ่งการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีนี้นับตามเวลาแบบวันชนวัน ตั้งแต่วันแรกที่ได้เริ่มลงทุน PVD/กบข. + ประกันชีวิตแบบบำนาญ + RMF (15% ของเงินได้) 500,000 บาท อ่านรายละเอียด เพิ่มเติมเกี่ยวกับกองทุน LTF ประเภทของกองทุนรวม

- กำไรที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน (Capital Gain) ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ เงื่อนไขการลงทุนของ RMF การลงทุนใน RMF เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีผู้ลงทุนต้อง ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุนดังนี้

- ต้องลงทุนใน RMF อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
- ต้องไม่ระงับการซื้อขายหน่วยลงทุนเกินกว่า 1 ปี ติดต่อกัน (ยกเว้นปีใดที่ไม่มีเงินได้จึง จะสามารถว่างเว้นการลงทุนได้โดยไม่ถือเป็นการผิดเงื่อนไขการลงทุน)
- ต้องลงทุนขั้นต่ำ 3% ของเงินได้หรือ 5,000 บาทต่อปี แล้วแต่ว่าจำนวนเงินใดจะต่ำกว่า
- การขายคืนหน่วยลงทุนจะทำได้ก็ต่อเมื่อผู้ถือหน่วยลงทุนมีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปี และต้อง ถือหน่วยลงทุนนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี หากผิดเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง จะถือว่าผิดเงื่อนไขการ ลงทุน โดยผู้ลงทุนจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี อีกต่อไป อีกทั้งยังต้องคืนเงินสิทธิประโยชน์ ทางภาษีที่ได้รับในช่วง 5 ปีล่าสุดให้แก่กรมสรรพากร นอกจากนี้เงินที่ได้จากการขายคืนหน่วย ลงทุนยังต้องนำไปคำนวณรวมเพื่อเสียภาษีเงินได้ในปีที่มีการขายคืนหน่วยลงทุนนั้นด้วย ยกเว้น กรณีที่ผู้ลงทุนเสียชีวิตหรือทุพพลภาพเท่านั้น จึงจะไม่ถือว่าผิดเงื่อนไขการลงทุน

5. กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ (Foreign Investment Fund : FIF) คือ กองทุนรวมที่มี จุดมุ่งหมายเพื่อนำเงินที่ระดมได้จากการขายหน่วยลงทุนภายในประเทศไทยไปลงทุนในหลักทรัพย์ ต่างประเทศไม่น้อยกว่า 80% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน และเงินลงทุนส่วนที่เหลือ ผู้จัดการกองทุนอาจนำไปลงทุนในสินทรัพย์อื่น ซึ่งการจัดตั้งกองทุน FIF นั้น ต้องได้รับอนุญาตทั้ง จากสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. และธนาคารแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ นโยบายการลงทุนของ กองทุน FIF อาจเป็นแบบใดแบบหนึ่งตามมาตรฐานของสำนักงาน คณะกรรมการ ก.ล.ต. โดยอาจ

จ่ายเงินปันผลหรือไม่ก็ได้ ขึ้นกับนโยบายการลงทุนของกองทุนนั้นๆ สำหรับรูปแบบการบริหารกองทุน FIF ในประเทศไทยในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 2 แบบหลักๆ คือ... อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับกองทุน RMF ประเภทของกองทุนรวม

- แบบที่ บลจ. บริหารกองทุนด้วยตนเอง โดยนำเงินไปลงทุนโดยตรงในหลักทรัพย์หรือสินค้าทางการเงินต่างๆ ในต่างประเทศ เช่น ตราสารทุน ตราสารหนี้ สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่มีผลตอบแทนอ้างอิงกับตัวแปรต่างๆ แล้วแต่จะกำหนด เช่น อ้างอิงกับราคาหลักทรัพย์ หรือดัชนีราคาหลักทรัพย์ ราคาสินค้าหรือดัชนีราคาสินค้าโภคภัณฑ์ เช่น ราคาทองคำ หรือราคาน้ำมันดิบ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การบริหารกองทุนในรูปแบบนี้ในปัจจุบันยังจำกัดอยู่ที่สินค้าทางการเงินที่บลจ. ไทยมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญอยู่แล้ว จึงยังไม่ครอบคลุมไปถึงการลงทุนโดยตรงในสินค้าอื่น อีกหลายประเภท เช่น สินค้าโภคภัณฑ์ ประเภททองคำและน้ำมัน เป็นต้น ตัวอย่างของกองทุนรวม FIF แบบนี้ที่ออกมาเสนอขายและเป็นที่ยอมรับกัน เช่น กองทุนรวม FIF ที่ไปลงทุนในพันธบัตรเกาหลีใต้

- แบบที่ บลจ. ไทยไปซื้อกองทุนรวมที่บริหารจัดการโดยผู้จัดการกองทุนในต่างประเทศ อีกทอดหนึ่ง (ลักษณะเป็นการลงทุนทางอ้อมผ่านกองทุนรวมในต่างประเทศ) ซึ่งการลงทุนในรูปแบบนี้จะช่วยให้การบริหารจัดการลงทุนในต่างประเทศมีการกระจายความเสี่ยงไปในสินค้าทางการเงินอื่นๆ ที่มีความหลากหลายมากขึ้น โดย บลจ. สามารถลงทุนได้ 2 วิธี คือ แบบ Feeder Fund และ แบบ Fund of Funds

- กองทุนรวมที่นำเงินไปลงทุนในกองทุนรวมในต่างประเทศเพียงกองเดียว (Feeder Fund) ซึ่งเรียกว่า Master Fund เช่น กองทุนรวม FIF X ไปลงทุนในกองทุนรวม Y ที่จัดตั้งในต่างประเทศเพียงกองเดียว ซึ่งกองทุนรวม Y จะมีผู้จัดการกองทุนที่อยู่ต่างประเทศเป็นผู้ดูแลและบริหารเงิน โดยอาจจะเข้าไปลงทุนในกองทุนรวมอื่นหรือสินค้าทางการเงินต่างๆ ตามนโยบายการลงทุนที่กำหนดไว้ ตัวอย่างของกองทุนรวมแบบ Feeder Fund ของไทยที่มีออกมาเสนอขายกัน เช่น กองทุนรวม FIF ที่ไปลงทุนในกองทุนรวมในต่างประเทศที่ไปลงทุนในทองคำแท่ง หรือกองทุนรวม FIF ที่ไปลงทุนในกองทุนรวมอิตีเอฟที่ลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าน้ำมันดิบ เป็นต้น

- กองทุนรวมที่ลงทุนในกองทุนรวมต่างประเทศ (Fund of Funds) เป็นการนำเงินไปซื้อกองทุนรวมในต่างประเทศหลายๆ กอง ซึ่งอาจมีนโยบายการลงทุนที่คล้ายกันหรือมีนโยบายต่างกันก็ได้ เช่น กองทุนรวม FIF A ที่มีนโยบายการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคตะวันออกกลางก็อาจนำเงินไปลงทุนในกองทุนหุ้น B ของประเทศสหรัฐอเมริกาหรืออเมริกาและกองทุนหุ้น C ของประเทศบาห์เรน เป็นต้น ซึ่งกองทุนรวมแบบ Fund of Funds นี้ บลจ. ของไทยจะเป็นผู้กำหนดว่าจะนำเงินไปลงทุนในกองทุนรวมต่างประเทศกองใดบ้าง ในสัดส่วนเท่าใด และจะมี

การปรับเปลี่ยนการลงทุนได้ตามความเหมาะสมภายใต้เกณฑ์ที่ ก.ล.ต. กำหนดประเภทของกองทุนรวม ปัจจุบันกองทุน FIF ถือได้ว่าเป็นอีกช่องทางในการลงทุนที่ผู้ลงทุนให้ความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากกองทุน FIF เป็นการเปิดโอกาสให้เงินลงทุนของเราสามารถโอบอ้อมไปลงทุนในต่างประเทศได้โดยมีมืออาชีพมาช่วยบริหารจัดการลงทุน ซึ่งทำให้ผู้ลงทุนสามารถกระจายการลงทุนไปในสินทรัพย์ทางการเงินที่มีความหลากหลายครอบคลุมมากกว่าสินทรัพย์ที่มีการเสนอขายอยู่ในประเทศ ซึ่งจะช่วยกระจายความเสี่ยงในการลงทุนให้กับพอร์ตการลงทุนของผู้ลงทุน แต่เนื่องจากกองทุน FIF นำเงินที่ระดมได้ไปลงทุนในต่างประเทศ ดังนั้น กองทุน FIF จึงมีความเสี่ยงที่กองทุนรวมภายในประเทศไม่มีนั่นคือความเสี่ยงที่เกิดจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ภายในประเทศซึ่ง กองทุน FIF เลือกลงทุนนั่นเอง อย่างไรก็ตาม ถ้ากองทุน FIF มีการกระจายการลงทุนไปในหลายๆ ประเทศ ความเสี่ยงของกองทุนก็จะลดลง ดังนั้น ก่อนที่จะลงทุนในกองทุน FIF ผู้ลงทุนควรจะทำการศึกษาถึงเงื่อนไขในการลงทุน นโยบายการลงทุน รวมถึงรายละเอียดของกองทุนรวมในต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ต่างประเทศที่กองทุน FIF นั้นจะลงทุนอย่างละเอียดรอบคอบก่อนเสมอ

6. กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ (Property Fund) หรือที่เรียกสั้นๆ ว่า “กอง 1” คือ กองทุนรวมซึ่งนำเงินที่ระดมได้จากการขายหน่วยลงทุนไปลงทุนซื้อหรือเช่าอสังหาริมทรัพย์ เช่น อาคารสำนักงาน โรงงาน โรงแรม ห้างสรรพสินค้า สนามบิน ที่อยู่อาศัย อพาร์ทเมนต์หรือหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ ตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีจุดมุ่งหมายหลักก็เพื่อบริหารอสังหาริมทรัพย์ที่ลงทุนนั้นให้ได้รับผลตอบแทนที่สม่ำเสมอในรูปของค่าเช่าหรือกำไรสุทธิที่เกิดจากการดำเนินงาน (ไม่ได้มุ่งที่จะลงทุนในอสังหาริมทรัพย์เพื่อพัฒนาและขายต่อแต่อย่างใด) กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์นี้ต้องเป็นกองทุนปิดเท่านั้น โดยมีนโยบายการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ในอัตราไม่ต่ำกว่า 75% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน ทั้งนี้ อสังหาริมทรัพย์ที่ลงทุนนั้นต้องอยู่ในประเทศไทยและไม่ใช่ที่ดินเปล่า แต่ต้องเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่สร้างเสร็จแล้วหรือก่อสร้างไปแล้วไม่น้อยกว่า 80% ของมูลค่าอสังหาริมทรัพย์นั้น สำหรับการบริหารอสังหาริมทรัพย์ของกองทุนรวม จะมีบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทจัดการลงทุนให้เป็นผู้ทำหน้าที่แทน โดยมีผู้ดูแลผลประโยชน์ซึ่งเป็นบุคคลที่ 3 ทำหน้าที่ดูแลทรัพย์สินทั้งหมดของกองทุนรวม นอกจากนี้เพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้แก่ผู้ลงทุน กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์จึงถูกกำหนดว่าต้องจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ฯ เพื่อให้สามารถซื้อขายได้เสมือนกับหลักทรัพย์จดทะเบียนทั่วไป กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์สามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ “Freehold” และ “Leasehold” ประเภทของกองทุนรวม

● กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์แบบ Freehold เป็นกองทุนรวมที่ลงทุนโดยการ “ซื้อ” อสังหาริมทรัพย์เพื่อเป็นเจ้าของและนำรายได้จากการให้เช่าพื้นที่มาจ่ายเป็นเงินปันผล (Dividend) ให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุน ดังนั้น กองทุนรวมประเภทนี้จึงมีกรรมสิทธิ์เต็มทีในอสังหาริมทรัพย์ที่ไปลงทุน และเมื่อเลิกกองทุนแล้วก็สามารถขายอสังหาริมทรัพย์ออกไปเพื่อนำเงินมาเฉลี่ยคืนให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนได้โดยผู้ถือหน่วยจะได้รับเงินลงทุนคืนตามมูลค่าที่กำหนด ซึ่งขึ้นอยู่กับมูลค่าของอสังหาริมทรัพย์ที่กองทุนรวมขายได้ตอนเลิกกอง กล่าวง่ายๆ คือ หากมูลค่าการขายอสังหาริมทรัพย์ สูงกว่าตอนที่กองทุนเข้าไปซื้อตอนแรกมูลค่าหน่วยลงทุนที่ผู้ลงทุนจะได้รับคืนก็จะเพิ่มสูงขึ้นด้วย

● กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์แบบ Leasehold เป็นกองทุนรวมที่ลงทุนโดยการ “เช่า” อสังหาริมทรัพย์จึงไม่มีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ลงทุนมีเพียงสิทธิในการนำอสังหาริมทรัพย์นั้นไปหาผลตอบแทนในช่วงระยะเวลาของสัญญาเช่าที่กองทุนได้ตกลงไว้กับเจ้าของ เช่น 20 ปี หรือ 30 ปี และเมื่อครบกำหนดสัญญาเช่า ก็ต้องคืนอสังหาริมทรัพย์ให้แก่เจ้าของ ซึ่งหมายความว่าตอนเลิกกองทุนมูลค่าสุทธิการเช่าจะกลายเป็น “ศูนย์” ยกตัวอย่างง่ายๆ เช่น คุณต้องการเช่าที่ดินเพื่อไปทำการค้าราคาของการเช่าระยะเวลา 20 ปี กับ 30 ปี ย่อมแตกต่างกัน โดยการเช่า 30 ปี ย่อมมีราคาสูงกว่า เพราะมีเวลาที่จะใช้ประโยชน์จากดินนั้นมากกว่า การเช่าก็เหมือนกับที่กองทุนรวมลงทุนในสิทธิการเช่า ซึ่งสิทธิการเช่าระยะยาว ย่อมมีมูลค่าสูงกว่าสิทธิการเช่าระยะสั้น แต่เมื่อเวลาผ่านไป ระยะเวลาในการหาประโยชน์น้อยลงไปเรื่อยๆ มูลค่าทรัพย์สินของกองทุนรวมจะลดลงตามระยะเวลาของสิทธิ การเช่าที่เหลืออยู่จนเป็นศูนย์ ณ วันที่ครบอายุสัญญาเช่านั่นเอง อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะลงทุนในกองทุนรวมแบบ Freehold หรือ Leasehold ผู้ถือหน่วยลงทุนจะได้รับผลตอบแทนในรูปของ “เงินปันผล” จากรายได้ของอสังหาริมทรัพย์ เช่นเดียวกัน แต่จะแตกต่างกันตรงที่กองทุนรวมแบบ Freehold เมื่อเลิกกองทุนสามารถขายอสังหาริมทรัพย์ในกองทุนได้จึงมีโอกาสได้รับผลตอบแทนในรูปของ “กำไรส่วนต่างจากการขายอสังหาริมทรัพย์” (Capital Gain) ด้วยในขณะที่กองทุนรวมแบบ Leasehold จะมีการทยอยคืนเงินลดทุนให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนระหว่างทางไปเรื่อยๆ จนกระทั่งครบอายุสิทธิการเช่า และกองทุนต้องคืนอสังหาริมทรัพย์ให้แก่เจ้าของโดยไม่สามารถขายอสังหาริมทรัพย์ได้ ณ วันที่ครบอายุสัญญาที่กล่าวมาข้างต้นนี้ดูเหมือนว่ากองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์แบบ Freehold ดูจะได้เปรียบกว่าแบบ Leasehold เพราะผู้ถือหน่วยลงทุนมีโอกาสได้รับ Capital Gain ตอนเลิกกองทุนด้วย แต่การที่กองทุนรวมจะเข้าไปถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ใดๆ นั้น อาจไม่สามารถทำได้เช่น กองทุนรวมอาจไม่สามารถซื้อและเป็นเจ้าของสนามบินได้หรืออสังหาริมทรัพย์บางแห่งก็เป็นของดีมีคุณภาพที่เจ้าของไม่อยากจะขายกองทุนรวมแบบ Leasehold จึงเกิดขึ้นเพื่อไปลงทุนโดยการเช่าอสังหาริมทรัพย์นั้นแทนประเภท

ของกองทุนรวม สำหรับประโยชน์ของการลงทุนในกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ก็คือ เปิดโอกาสให้ผู้ลงทุนได้ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ที่ดีมีคุณภาพ ด้วยเงินลงทุนที่ไม่มากนัก อีกทั้งยังได้รับผลตอบแทนสม่ำเสมอในระยะยาว และสามารถซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ตลอด จึงมีความคล่องตัวมากกว่าการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์โดยตรง แต่ก็เชื่อว่ากองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์จะไม่มีข้อเสียเลย ทั้งนี้เพราะรูปแบบการลงทุนเป็นการระดมเงินทุนเพื่อมาใช้ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่าสูงแต่สภาพคล่องต่ำ ดังนั้น การกระจายการลงทุนของกองทุนรวมประเภทนี้จึงค่อนข้างน้อย ผู้ลงทุนจึงต้องทำการศึกษาให้เข้าใจถึงความเสี่ยงในการลงทุน ตลอดจนนโยบายการลงทุน และรายละเอียดของอสังหาริมทรัพย์ที่กองทุนได้ลงทุนไปนั้น ก่อนตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์เสมอ

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม

แนวคิดและคำจำกัดความของการออม (รัฐกร เลิศไกร, 2540)

จากประสบการณ์ของประเทศที่พัฒนาแล้ว การแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์แห่งความยากจนนั้น ต้องแก้ไขปัญหาทั้งสองด้าน คือ ด้านหนึ่งต้องส่งเสริมให้มีการออมมากขึ้น อีกด้านต้องส่งเสริมการลงทุน โดยรัฐบาลจะต้องเร่งลงทุนก่อสร้าง สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท เป็นต้น หากไม่มีเงินลงทุนอย่างเพียงพอก็จำเป็นต้องกู้ยืมจากแหล่งต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สำหรับเอกชนเพื่อมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ ก็จะสนใจลงทุนแสวงหากำไร เป็นสิ่งตอบแทน ประชาชนก็จะมึงานทำ มีรายได้เพิ่มขึ้น มีเงินเก็บไว้เป็นเงินออมมากขึ้น หากมีการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันการเงินต่างๆ เพื่อช่วยนำเงินออมเข้าสู่ระบบ แล้วเปลี่ยนเงินออมเหล่านี้ไปเป็นเงินทุน ก็เพิ่มค่าจ้างการขยายตัวของธุรกิจ มีการลงทุนการผลิตมากขึ้น ผลก็คือ เงินออมเพิ่มมากขึ้น จึงช่วยกระตุ้นให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นอีก

การออมกับการลงทุนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การลงทุนเป็นตัวสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ การลงทุนจะเกิดขึ้น โดยอาศัยการออมซึ่งมาจาก 2 แหล่ง คือ จากภายในประเทศและต่างประเทศ การพึ่งพาต่างประเทศ ทำได้ในขอบเขตจำกัด ดังนั้น การพยายามที่จะระดมเงินออมภายในประเทศ จึงเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่จะบรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจเป็นการเจริญเติบโต และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในระยะยาว

การออมในประเทศ แบ่งได้เป็น 2 ส่วนคือ การออมภาคเอกชนและการออมภาครัฐบาล การออมภาคเอกชน ประกอบด้วย การออมของธุรกิจเอกชน และการออมของครัวเรือน ส่วนการออมภาครัฐบาลประกอบด้วย การออมของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ โดยแหล่งเงินออมของประเทศ

ส่วนใหญ่มาจากเงินออมภาคเอกชน โดยเฉพาะเงินออมภาคครัวเรือนซึ่งเป็นภาคที่มีปริมาณเงินออมมากที่สุด จึงมีอิทธิพลในการกำหนดการเคลื่อนไหวของปริมาณเงินออมในประเทศ

แนวความคิดเกี่ยวกับการออมของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันออกไป จึงทำให้คำจำกัดความการออมมีมากมาย ตัวอย่างเช่น

Keynes (1936) ซึ่งได้ตั้งสมมติฐานว่าด้วยการบริโภคไว้ 2 ข้อ คือ

1) รายได้เพิ่มขึ้นในแต่ละครั้งนั้น แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนคือ ถ้าไม่ใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้นก็จะออมไว้

2) รายได้ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละครั้งนั้น จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการบริโภคและการออมเพิ่มขึ้นพร้อมๆ กัน จะไม่มีรายการใดลดลงมากกว่าแต่ก่อน แต่ทว่า ถ้าใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้นนั้นจะเพิ่มขึ้นเป็นอัตราส่วนน้อยกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถตีความได้ว่า การออมคือ ความแตกต่างระหว่างรายได้ และค่าใช้จ่ายในการบริโภค

Marzumdar (1959, อ้างถึงใน อรุณ ภาณุพงษ์, 2502: 316-320) เห็นว่าคำจำกัดความที่ใช้มากที่สุด และเป็นที่ยอมรับกับบุคคลทั่วไปคือ “ส่วนของรายได้ที่เกินไปจากค่าใช้จ่าย” และการออมนั้นสามารถหาได้จากบัญชีกำไรขาดทุน หรือ จากบัญชีบุคคล ซึ่งการออมจะเป็นการเปลี่ยนแปลงสุทธิของทรัพย์สิน ที่มีมากกว่าหนี้สิน ซึ่งการ ออมตามความหมายข้างต้นนั้น สามารถใช้ได้กับทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับชาติ ครอบครัวยุทธกิจ หรือส่วนรัฐบาล

Friendman (1962) กล่าวว่า การออมตามความหมายดั้งเดิมนั้น รายได้หักด้วยค่าใช้จ่ายในการ บริโภค อย่างไรก็ตามความหมายนี้ยังไม่สมบูรณ์ ถ้ายังไม่มีทำให้คำจำกัดความของรายได้และค่าใช้จ่ายในการบริโภคลงไปให้แน่ชัดในอีกความหมาย คือ การออมสามารถนิยามได้ว่า “รายได้ส่วนเกิน” ซึ่งเป็นความหมายที่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทรรศนะของนักธุรกิจ และใน ความหมายที่สาม การออมสามารถเกิดนิยามได้ว่า เป็นการเพิ่มขึ้นของทรัพย์สินทั้งหมด หักด้วยการเพิ่มขึ้นของหนี้สินทั้งหมด หลังจากที่ได้มีการปรับค่าของบางรายการและปรับค่าของการโอนทุนและคำจำกัดความ หรือคำนิยามที่ได้กล่าวมาแล้วนี้จะมีค่าเท่ากัน ถ้าได้มีการให้คำจำกัดความหมายของคำบางคำ เช่น รายได้รายจ่ายในการบริโภค เป็นต้น ให้เหมาะสม

แหล่งที่มาของการออม

นักเศรษฐศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นถึงแหล่งต่างๆ ที่เป็นไปได้ของการออมภายในประเทศของเอกชนในประเทศที่กำลังพัฒนา (รัฐกร เลิศไกร, 2540) นั่นคือ

1. การลดลงโดยการสมัครใจในการบริโภค ฉะนั้นจึงทำให้มีทรัพยากรมากขึ้นเพื่อใช้ในการ ลงทุน

2. การโยกย้ายแรงงานที่ว่างงานที่ทำงานต่ำระดับเข้ามาในภาคเศรษฐกิจที่มี ผลผลิตภาพซึ่งก็ จะทำให้รายได้ประชาชาติสูงขึ้น และความเป็นไปได้ในการออมมีมากขึ้น
3. รัฐบาลอาจขอร้องให้ประชาชนซื้อพันธบัตรในระยะยาวที่ไม่สามารถเปลี่ยนมือกันได้ เสร็จแล้วก็นำเงินทุนไปใช้ในโครงการในการลงทุนของประเทศ โดยอาศัยการออมของภาคเอกชน
4. จัดตั้งสำนักงาน และคณะกรรมการตลาดแห่งชาติเพื่อการส่งออก อาจทำให้รัฐบาล สามารถซื้อผลิตภัณฑ์ ภายในประเทศซึ่งมีราคาต่ำกว่าราคาตลาดโลก และใช้สัดส่วนที่แตกต่างกัน นี้เพื่อการสะสมทุน
5. การควบคุมสินค้านำเข้าให้รัดกุมยิ่งขึ้น ก็สามารถลดปริมาณสินค้านำเข้าที่ใช้ในการ บริโภค ที่ไม่จำเป็นลง จะทำให้ปริมาณการออมเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ภาษีและการกีดกัน ต่างประเทศอาจ เป็นแหล่งที่มาของการออมสะสมทุนอีกด้วย

รูปแบบของการออม

การออมในประเทศมีหลายรูปแบบด้วยกันซึ่งกองบัญชาการรายได้ประชาชาติสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จำแนกรูปแบบการออมไว้ดังนี้

1. การออมในรูปทรัพย์สินถาวร เป็นการออมโดยการนำรายได้ส่วนที่เหลือ จากการบริโภค ไปใช้จ่าย โดยการซื้อสินทรัพย์ถาวร (Real Asset) โดยเป้าหมายในการออมอาจจะแตกต่างกันไป บ้างก็ถือไว้ เพราะความจำเป็นบ้างก็เป็นหลักประกันในอนาคต หรือถือไว้ป้องกันการลดค่าเงิน ฯลฯ สำหรับชนิดของทรัพย์สินถาวรที่ภาคครัวเรือนนิยมถือใช้ ได้แก่

- 1.1 ที่ดิน ในระบบเศรษฐกิจการเกษตรนั้นที่ดินเป็นแหล่งที่มาพื้นฐานของ สินทรัพย์ และประชาชนทั้งหลายใช้ทรัพยากรส่วนเกิน (Surplus Resources) เพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดิน เพิ่มขึ้น ที่ดินเป็นสินทรัพย์ก่อนข้างปลอดภัย ที่ดินจะไม่เสื่อมค่า โดยจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นในอนาคต แต่เป็นที่ น่าเสียดายว่า การเก็งกำไรจากที่ดินนั้น มิได้ก่อให้เกิดผลผลิตภาพแก่ประเทศแต่ประการใด

- 1.2 ทรัพย์สินประเภทที่ใช้ในการผลิตและซ่อมแซมอุปกรณ์ ถือได้ว่าเป็นการออม อย่างหนึ่ง เพราะรายได้ส่วนที่เหลือจากการบริโภค เมื่อนำใช้จ่ายในการผลิตก็เท่ากับเป็นการสะสม การออมในรูปแบบหนึ่งเช่นกัน

- 1.3 อาคารและสิ่งก่อสร้างเพื่ออยู่อาศัย ถือเป็นการออมรูปแบบหนึ่ง กล่าวคือ เมื่อมี รายได้ที่มากกว่ารายจ่ายเพื่อการบริโภคและอุปโภคก็จะนำรายได้ในส่วนที่เหลือ ไปซื้ออาคารที่อยู่ อาศัย

1.4 การเพิ่มขึ้นของสินค้ำคงเหลือ ซึ่งวัดได้ว่าเป็นการออมอีกรูปแบบหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะจํานวนสินค้ำคงเหลือ ก็คือ ส่วนที่เหลือจากการใช้จํายินน้เอง

1.5 การออมในรูปโลหะมีค่าและอัญมณี ประชาชนเหล่านี้จะซื้อแหวน สร้อยคอ และ เครื่องประดับอื่นๆ ซึ่งสามารถขายเป็นเงินสดได้ เมื่อมีความจําเป็นเกิดขึ้น

2. การออมในรูปทรัพย์สินทางการเงิน (Financial Assets) เป็นการออมอีกรูปแบบหนึ่ง โดยมี เหตุผลการออม ในรูปทรัพย์สินทางการเงินแตกต่างกันไป เช่น ให้ผลตอบแทนสภาพคล่องสูง เพราะเปลี่ยนเป็นเงินสดง่าย ความเสี่ยงน้อย ฯลฯ ซึ่งการออมลักษณะนี้มีหลายวิธี คือ

2.1. การออมในรูปทรัพย์สินทางการเงิน ในสถาบันการเงินหมายถึง การออมโดยถือ ทรัพย์สินทางการเงินที่สร้างขึ้นภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย ซึ่งคุ้มครองรูปแบบของการออมประเภทนี้ได้แก่

2.1.1 เงินสดในมือ คือ เงินที่เก็บไว้ใช้จํายินในชีวิตประจำวัน

2.1.2 เงินฝากที่สถาบันการเงินต่างๆ เช่น เงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ ธนาคาร ออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สหกรณ์ออมทรัพย์ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ฯลฯ

2.1.3 การซื้อหลักทรัพย์ทางการเงินต่างๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน เช่น ตั๋วเงินคลัง ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วการค้า พันธบัตร หุ้นสามัญ หุ้นกู้ ฯลฯ

2.1.4 การให้กู้ยืม ซึ่งมีสัญญาเงินกู้ตามกฎหมาย ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

2.1.5 เบี้ยประกันตามกรมธรรม์ประกันชีวิต และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของ หน่วยงานต่างๆ

2.1.6 อื่นๆ เช่น เงินค้ำหุ้นสมาชิกสหกรณ์ เช่นค้ำสมาชิกฌาปนกิจสงเคราะห์

2.2. การออมในรูปทรัพย์สินทางการเงิน นอกสถาบันการเงิน หมายถึง การถือ ทรัพย์สินทางการเงินที่ไม่อยู่ในขอบเขตของกฎหมาย การออมในรูปแบบนี้ได้แก่

2.2.1. การเล่นแชร์

2.2.2. การให้กู้ยืมเป็นการส่วนตัว โดยไม่มีสัญญากู้ยืม

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการออมของครัวเรือน (ปัทมรัฐ ธรรมธิ, 2550)

เนื่องจากการออมในประเทศเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีเสถียรภาพ จึงได้มีการศึกษาพฤติกรรมการออมเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนนโยบายส่งเสริมการ

ออมผลการศึกษาที่ผ่านมา สรุปได้ว่าพฤติกรรมการออมของครัวเรือนขึ้นกับปัจจัยสำคัญ 7 ประการ คือ

1) สมมติฐานรายได้สมบูรณ์ (Absolute – Income Hypothesis) เคนส์ได้สร้างฟังก์ชัน การบริโภคหรือมองอีกนัยหนึ่งก็คือเงินออมในระยะสั้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น (ภายใต้ข้อสมมุติว่าปัจจัยอื่นคงที่) ประชาชนมีความโน้มเอียงที่ใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือประชาชนมีความโน้มเอียงที่จะออมเพิ่มขึ้น ในอัตราที่สูงกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น โดยระบบเศรษฐกิจที่เติบโตเร็วส่งผลให้ครัวเรือนมีความสามารถที่จะออมสูงขึ้น

2) ตัวแปรด้านการพึ่งพิง (Dependency Rate) จำนวนผู้พึ่งพิงหรือผู้ไม่มีเงินได้เป็น ปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่ง ซึ่งกำหนดพฤติกรรมการออมเนื่องจากจำนวนผู้พึ่งพาเป็นภาระแก่ ครัวเรือน ต้องให้ความอุปการะเลี้ยงดู ทำให้รายจ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้นหรือในทางตรงกันข้าม บุคคลในวัยทำงานมีความโน้มเอียงที่จะออมสูง ดังนั้น หากอัตราส่วนประชากรในวัยทำงานสูงขึ้น จะมีผลให้อัตราการออมของครัวเรือนโดยรวมสูงขึ้น

3) สมมติฐานวัฏจักรชีวิต (Life – Cycle Hypothesis) สำคัญสำคัญของสมมติฐานนี้คือ โดยทั่วไปบุคคลมักจะมีรายได้สูงเมื่ออยู่ในวัยกลางคน ในขณะที่การบริโภคของบุคคลจะดำรงไว้ซึ่งระดับการบริโภคคงที่หรือสูงขึ้นทีละน้อย ทำให้ช่วงเริ่มต้นของชีวิตนั้นบุคคลจะเป็นผู้กู้ยืม (Net Borrower) ต่อมาในช่วงอายุวัยกลางคนจะออมเพิ่มจ่ายคืนหนี้และเก็บออมไว้เมื่อออกจากงานและช่วงบั้นปลายชีวิตจะกลายเป็นผู้ออมติดลบ

4) อาชีพ สมมติฐานของคาลดอร์ (Kaldors Hypothesis) ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยทางด้านแหล่งที่มาของเงินได้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือน ซึ่งคาลดอร์ นับเป็นนักเศรษฐศาสตร์คนแรกที่ทำการศึกษาโดยแยกการออมออกเป็นสองกลุ่มคือ การออมของนายทุนกับการออมของกรรมกร ผลการศึกษาปรากฏว่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้ายของนายทุนมีค่าสูงกว่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้ายของกรรมกร

5) เขตชนบทและเขตเมือง ความแตกต่างด้านภูมิศาสตร์หรือภูมิภาคเป็นปัจจัยสำคัญ อีกปัจจัยหนึ่งที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือน ทั้งนี้เพราะว่าปัจจัยที่กำหนดความสามารถ สิ่งจูงใจ และโอกาสในการออมแตกต่างกัน รวมทั้งระดับการพัฒนาของตลาดสินค้าอุปโภคบริโภคก็แตกต่างกันมากระหว่างในเขตเทศบาลกับนอกเทศบาล

6) ระดับการศึกษาเมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของครัวเรือนในฐานะตัวแทนทัศนคติ ซึ่งอาจจะมีผลต่อการออมได้ทั้งในทางบวกและทางลบ ระดับการศึกษาของกลุ่มครัวเรือนจะช่วยเสริมสร้างหรือปลูกฝังทัศนคติของครัวเรือนให้มีวินัยในการใช้จ่าย ก่อให้เกิดการประหยัดในรายจ่ายรวม ทำให้ครัวเรือนสามารถออมได้มากขึ้น ในอีกด้านหนึ่งระดับการศึกษาของครัวเรือน

อาจจะสร้างทัศนคติในครัวเรือนนั้นไม่มีความจำเป็นต้องออมมากนัก เพราะจะมีความมั่นคงในการทำงานหรือไม่มีความเสี่ยงต้องออกจากงานเท่ากับกลุ่มที่การศึกษาน้อยกว่า

7) อื่นๆ นอกจากพฤติกรรมออมจะถูกกำหนดโดยปัจจัยดังกล่าวข้างต้นแล้วยังถูกกำหนดจาก

7.1) ความอยากออมหรือค่านิยม เป็นการสร้างและปลูกฝังวัฒนธรรมการออม ดังเช่น ในประเทศญี่ปุ่น

7.2) ความสะดวกที่จะออม คือบริการต่างๆ อาทิบทบาทสถาบันการเงินมีผลต่อการออมในทางบวก ปรากฏในประเทศญี่ปุ่น มาเลเซีย และไทย มีข้อสังเกตว่า บทบาทของสถาบันการเงินอาจมีผลต่อการออมครัวเรือนได้ ทั้งนี้เพราะในระยะเวลาที่ผ่านมาสถาบันการเงินในลักษณะที่ขาดความสมดุล โดย เน้นขยายบริการด้านสินเชื่อมากกว่าระดมเงินออมของระบบเศรษฐกิจ สูงขึ้นจากการที่ตลาดเงินมีเครื่องมือเพื่อการออมหลากหลายมากขึ้น

7.3) สิ่งจูงใจในการออม คือผลตอบแทนหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการออม อาทิ มาตรการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีมีผลต่อการออมในทางบวกปรากฏใน ประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และไทย ขณะที่อัตราดอกเบี้ยสร้าง แรงจูงใจให้ออมเฉพาะครัวเรือนที่มีรายได้สูงมาก เท่านั้นแต่เนื่องจากเป็น คนกลุ่มน้อยของสังคม การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยจึงไม่ค่อยมีผล

7.4) สถานการณ์แวดล้อมที่มีผลต่อการออม ได้แก่ ระบบประกันสังคมมีผลต่อการออมในทางลบ พบในประเทศญี่ปุ่นและสหรัฐ และระบบกองทุนเลี้ยงชีพ และบำนาญส่งเสริมการออม พบในประเทศอังกฤษ แคนาดา สิงคโปร์ และมาเลเซีย

ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมออมภาคครัวเรือนของไทย (ศุภชัย ชำรงค์สกุลศิริ, 2536)

จากการสำรวจผลงานการศึกษาที่ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมออมภาคครัวเรือนของไทย ทั้งที่เป็นการศึกษาในธนาคารและนอกธนาคารแล้ว สรุปได้ดังนี้

1 ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการออม ซึ่งได้แก่ รายได้ และความมั่งคั่งของ บุคคล โดยเมื่อประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและ/หรือ มีความมั่งคั่งเพิ่มขึ้นจากที่หลักทรัพย์มีราคาสูงขึ้น ทั้งหลักทรัพย์ทางการเงินและหลักทรัพย์ประเภทบ้านและที่ดิน จะทำให้การออมของ ครัวเรือนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้มีข้อสังเกตว่าพฤติกรรมออมที่ตอบสนองต่อความมั่งคั่งที่เพิ่มขึ้นมี ทิศทางที่ตรงข้ามกับพฤติกรรมของประชาชนในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหราชอาณาจักร

2 ปัจจัยทางด้านสิ่งจูงใจต่อการออม ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ซึ่งคาดว่าจะมีผล ทางตรงต่อการออม โดยผ่านผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่แท้จริงของความมั่งคั่ง แต่ใน กรณีของประเทศไทยแล้วอัตราดอกเบี้ยมิได้เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมออมของ ครัวเรือนไทย แม้ว่าผู้ฝากเงินจะ sensitive ต่ออัตราดอกเบี้ยและปรับตัวต่อการเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย

ด้วยการเปลี่ยนแปลง Portfolio หรือแหล่งฝากเงินมากกว่า สำหรับอัตราเงินเฟ้อที่สูงเป็นปัจจัยที่สร้างความมั่นใจแก่ผู้ออม จึงเป็นตัวผลักดันให้เงินออมของครัวเรือนไทยเพิ่มขึ้น โดยการออมในรูปของ Physical savings ในช่วงที่มีเงินเพื่อเช่นเดียวกับประสบการณ์ของต่างประเทศ

3 ปัจจัยอื่นๆ ที่อธิบายพฤติกรรมออมของครัวเรือนไทย ได้แก่

3.1 จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งสะท้อนถึงระดับการพัฒนาระบบการเงินมีส่วนสนับสนุนการระดมเงินออมของครัวเรือนไทย โดยทำให้การออมสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ข้อสังเกตว่าการขยายตัวของบริการสถาบันการเงินมีส่วนทำให้ทั้งสินทรัพย์และหนี้สินทางการเงินของครัวเรือนเพิ่มขึ้น

3.2 ระดับการศึกษา โดยทั่วไปจะสะท้อนถึงศักยภาพหรือประสิทธิภาพในการทำงานซึ่งทำให้รายได้สูงขึ้น ดังนั้น ผู้ออมที่มีระดับการศึกษาสูงจึงเป็นผู้ที่มีความสามารถในการออมสูง แต่หากพิจารณาถึงจำนวนปี ที่ใช้ไปในการศึกษาแยกต่างหากจากความสามารถในการหารายได้แล้ว จำนวนปี ที่ใช้ในการศึกษามากขึ้น ทำให้เสียโอกาสในการทำงานหารายได้และไม่สามารถเพิ่มเงินออม

3.3 อัตราการพึ่งพิง เป็นตัวเพิ่มภาระให้ผู้มีเงินได้ การที่ประเทศไทยมีอัตราการพึ่งพิงสูง ทำให้ศักยภาพในการออมต่ำ ซึ่งจากการทดสอบทางเศรษฐกิมิตพบว่ามีนัยสำคัญ แต่จากผลการสำรวจภาวะการออมภาคครัวเรือนของไทย พบว่า สิ่งจูงใจในการออมที่สำคัญประการหนึ่งคือการออมไว้เพื่อการศึกษาของบุตรหลาน ดังนั้นหากครอบครัวมีบุตรหลานมากจำเป็นต้องออมมาก

3.4 ระดับการผ่อนคลายข้อจำกัดทางการเงิน ในช่วงที่มีการผ่อนคลายข้อจำกัดทางการเงิน เป็นระยะที่การออมแท้จริงขยายตัวสูงของไทย ซึ่งผลกระทบนี้ต่างจากข้อสังเกตของประเทศอุตสาหกรรม และตรงข้ามกับแนวความคิดทั่วไป เพราะการผ่อนคลายข้อจำกัดโดยเฉพาะด้านการปริวรรต จะทำให้มีการพึ่งแหล่งเงินออมจากต่างประเทศได้ง่ายขึ้น ดังนั้น การพึ่งแหล่งเงินออมในประเทศจึงจำเป็นน้อยลง

3.5 นอกจากปัจจัยข้างต้น ยังมีปัจจัยอื่นๆ ซึ่งจากการศึกษาพฤติกรรมออม ในประเทศ OECD แล้วพบว่า เป็นปัจจัยสำคัญ ที่อธิบายถึงการเพิ่มระดับการออมรวมกล่าว คือ

1) โครงสร้างภาษีที่ทำให้ผู้มีรายได้ปานกลาง และรายได้ต่ำ รับภาระ ภาษีมากกว่าผู้มีรายได้สูง จะทำให้การออมรวมของครัวเรือนสูงขึ้น เนื่องจาก MPS ของผู้มีรายได้ สูง สูงกว่า MPS ของผู้มีรายได้ต่ำกว่า กล่าวคือ การลดอัตราภาษีเงินได้ลงจำนวนที่เท่ากับการเพิ่ม อัตราภาษีขาย จะทำให้การออมของครัวเรือนเพิ่มขึ้น

2) ภาคธุรกิจ มีศักยภาพในการสร้างเงินออมสูงกว่าภาคครัวเรือน ดังนั้น หากมีให้มีผลกระทบต่อรายได้ภาษีของรัฐบาล การลดอัตราภาษีธุรกิจและเพิ่มอัตราภาษีเงิน ได้บุคคลธรรมดาจะทำให้การออมรวมสูงขึ้น

3)สวัสดิการทางสังคม (Social Security) จะมีผลสุทธิต่อการออมรวม ในทางใด ขึ้นอยู่กับผลกระทบสองด้านคือ ผลกระทบด้านความมั่งคั่ง และ Retirement Effect ว่า ผลกระทบใด จะมากกว่ากัน ผลกระทบต่อความมั่งคั่งจะทำให้การออมลดลง กล่าวคือผู้ออมสามารถ คะเน ผลประโยชน์ที่จะได้รับจากกองทุนประกันสังคมได้ ทำให้ความจำเป็นที่จะต้องออมเพื่อกรณีฉุกเฉินด้วยตนเองจึงลดลง สำหรับ Retirement effect คือระยะเวลาที่ผู้ออมต้องการเกษียณอายุ หากต้องการเกษียณเร็วเพื่อรับผลประโยชน์ จะต้องเพิ่มอัตราการจ่ายสมทบ ดังนั้น จะทำให้การออมเพิ่มขึ้น ผลการศึกษาของประเทศต่างๆ ยังไม่อาจสรุปได้ชัดเจนแต่ส่วนใหญ่พบว่ามีผลต่อเป็นกลางต่อการออมรวม

4) การมีระบบกองทุนบำนาญ ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม จะทำให้ การออมรวมภาคครัวเรือนเพิ่มขึ้น แม้ว่าจะทำให้การออมในรูปแบบอื่นลดลงบ้าง แต่ผลกระทบจะ น้อยกว่า เนื่องจากการออมกับกองทุนบำนาญมีสภาพคล่องต่ำ ทำให้ผู้ออมยังคงต้องออมในรูปแบบ อื่นอยู่ด้วย

5) ลักษณะสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนทัศนคติในการเก็บออมเพื่อ เป็นมรดกให้ลูกหลาน มีส่วนผลักดันให้มีการออมในระดับสูง

6) ความแพร่หลายของการให้สินเชื่อเพื่อการบริโภค โดยเฉพาะ Credit Card มีส่วนในการส่งเสริมการใช้จ่าย และเป็นปัจจัยลบต่อการระดมเงินออม

7) มาตรการภาษีจูงใจให้ออม มีส่วนส่งเสริมการระดมเงินออมอย่าง ได้ผล เมื่อเปรียบเทียบกับญี่ปุ่นซึ่งให้สิทธิประโยชน์จูงใจทางภาษีมากกว่ากรณีของสหรัฐอเมริกา

แรงจูงใจในการออมของครัวเรือน (อุคม โฟพี, 2536)

เหตุผลเกี่ยวกับการออมของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันออกไป การตัดสินใจออมของครัวเรือนนั้น มีอยู่หลายประการ แต่ส่วนใหญ่แล้วมักประกอบไปด้วยเหตุผลดังนี้

- 1 เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามชรา
- 2 เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน อาทิ การประสบอุบัติเหตุ การเจ็บไข้ได้ป่วย เป็นต้น
- 3 เพื่อไว้ใช้จ่ายสำหรับการศึกษา
- 4 เพื่อไว้ใช้จ่ายในการซื้อที่อยู่อาศัย
- 5 เพื่อซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ
- 6 เพื่อไว้ใช้จ่ายในการซื้อสินค้าถาวร อาทิ รถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์

7 เพื่อให้ได้มาสำหรับหลักประกันบางอย่าง ได้แก่ การประกันชีวิต ประกันภัย ประสบอุบัติเหตุ เป็นต้น

8 เพื่อหาผลตอบแทนที่จะได้จากการออม ได้แก่ ดอกเบี้ยเงินปันผล และอื่นๆ

9 เพื่อประกอบธุรกิจ

10 เพื่อใช้จ่ายในการซื้อเครื่องประดับ

11 เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางสังคม อาทิ การแต่งงาน งานทำบุญต่างๆ เป็นต้น

12 เพื่อเก็บไว้เป็นมรดกให้ลูกหลาน

สำหรับการออมในประเทศไทย เหตุผลในการออมของครัวเรือนไม่ได้แตกต่างจากเหตุผลในการออมข้างต้นเท่าใดนัก กล่าวคือ จากการศึกษาของฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทยในการสำรวจพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในปี 2536 พบว่าครัวเรือนทั่วประเทศมีวัตถุประสงค์การออม คือ เพื่อเก็บไว้ใช้ยามเจ็บป่วยหรือยามชรา เพื่อการศึกษา เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพและเพื่อหวังผลตอบแทนจากดอกเบี้ย

โครงสร้างเงินออม

การออมในประเทศสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ การออมของภาครัฐบาลและภาคเอกชน

การออมภาครัฐบาลประกอบด้วย เงินออมของรัฐบาลส่วนกลาง และรัฐวิสาหกิจต่างๆ โดยเงินออมของรัฐบาลส่วนกลางหมายถึง ส่วนของรายได้ที่สูงเกินกว่ารายจ่ายเดินสะพัดอันได้แก่ รายจ่ายในการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนรายจ่ายในการป้องกันประเทศ รายได้ส่วนเกินกว่ารายจ่ายในการป้องกันประเทศ และการสร้างความสงบเรียบร้อยในประเทศ รายได้ส่วนเกินกว่ารายจ่ายเดินสะพัดดังกล่าวคือ เงินออมของรัฐบาลที่สามารถนำไปลงทุนขยายกิจการต่อไปได้ หรือเพื่อเป็นแหล่งรายได้ให้แก่รัฐบาล

การออมภาคเอกชนจะประกอบด้วย การออมของครัวเรือนและการออมของธุรกิจเอกชน โดยครัวเรือนตามบัญชีรายได้ประชาชาติจะครอบคลุมถึงครัวเรือนตามปกติ เอกชนที่ไม่แสวงหากำไร กิจการที่มีโชันติบุคคลซึ่งได้แก่ผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรม และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ เป็นต้น การออมของครัวเรือนก็คือรายได้พึงใช้จ่ายของครัวเรือน ซึ่งหักภาษีเงินได้และค่าธรรมเนียมแล้ว หักด้วยรายจ่ายของครัวเรือนซึ่งประกอบด้วย การอุปโภคบริโภค รายจ่ายโอนไปต่างประเทศ ส่วนการออมของธุรกิจเอกชนก็คือกำไรสุทธิหักด้วยเงินปันผลที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้นรวมด้วยค่าเสื่อมราคา

การออมภาคครัวเรือนจำแนกออกได้เป็นกลุ่มๆ ตามข้อมูลจากบัญชีเศรษฐกิจทุน ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดังนี้คือ

1 การออมที่เป็นทรัพย์สินทางการเงิน (Financial Assets) ซึ่งประกอบด้วยเงินสดในมือ ประชาชน เงินฝากที่สถาบันการเงินต่างๆ และตราสารทางการเงินทั้งหมด เช่น ตั๋วสัญญาใช้เงิน หลักทรัพย์รัฐบาลและเอกชน เบี้ยประกันตามกรมธรรม์ประกันชีวิต เงินทุนเลี้ยงชีพ และเงินกองทุนต่างๆ เป็นต้น

2 การออมที่เป็นทรัพย์สินถาวร (Real Assets) ซึ่งเป็นการสะสมทุนของภาคครัวเรือน อันได้แก่การก่อสร้างต่อเติมที่อยู่อาศัยและการบุกเบิกที่ดินทำกินในภาคเกษตรกรรม รวมทั้งการสะสมทรัพย์สินที่เป็นโลหะมีค่าต่างๆ

3 เงินออมอื่น ๆ คือเงินออมที่จัดว่าเป็นเงินออมนอกระบบ เช่น การเล่นแชร์ สินเชื่อทางการค้า การรับซื้อตัวหรือรับซื้อลดเช็คโดยพ่อค้ากันเอง เงินกู้ที่ให้โดยนายทุน เป็นต้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออมนี้สามารถนำมาอธิบายถึงลักษณะการออมของนักลงทุน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการออมเงินและศึกษาถึงแหล่งที่มาของเงินออมของนักลงทุนว่าได้มาจากแหล่งใดบ้าง ดังนั้น จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม จะแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์สอดคล้องกับตัวแปรด้าน “ผลตอบแทน” ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำแนวคิดและทฤษฎีมาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ว่า นักลงทุนใน เขตกรุงเทพมหานคร มีลักษณะการออมที่เหมือนกันหรือแตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อตัดสินใจเลือก ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวไปในทิศทางเดียวกันด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเหตุผลของ การออมเงินกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาวด้วย ซึ่งผู้วิจัยจะนำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออมไป ศึกษาถึงรูปแบบการออมของนักลงทุนต่อไปด้วย

2.1.4 แนวคิดและทฤษฎีการตัดสินใจ

ความหมายการตัดสินใจ (Decision Making) (จิตพิพัทธ์ วรารัตน์นิธิกุล, 2550) เป็นกระบวนการของความคิด โดยใช้เหตุผลในการเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากหลายทางที่มีอยู่โดยการใคร่ครวญไตร่ตรองอย่างรอบคอบ เพื่อให้ได้ทางเลือกที่ดีที่สุด และการตอบสนองความ ต้องการของตนเอง โดยมีผู้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้หลายอย่างแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ความหลากหลายของจุดเน้นที่ไม่เหมือนกัน ดังนี้

สมพงษ์ เกษมสิน (2517) กล่าวว่า การตัดสินใจ คือ การเลือกทางปฏิบัติซึ่งมีหลายทางเป็นแนวทางไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2521) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นการเลือกจากตัวเลือก หรือทางออกหลายๆ ทาง และพยายามเลือกตัวเลือก หรือทางออกที่ดีที่สุด

Barnard (1972, อ้างถึงใน วุฒิชัย จ๋านงศ์, 2523) ได้กล่าวถึงการตัดสินใจว่าเป็นวิธีการที่จะลดจำนวน ทางเลือกลงมา โดยใช้เทคนิคใดก็ตามที่จะเลือกทางเลือกเหล่านั้นมาเหลือทางเดียว

ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิงษ์ (2541) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกหนทางปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งจากบรรดาทางเลือกต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยอาศัยหลักเกณฑ์บางประการ การตัดสินใจ มีองค์ประกอบ ได้แก่

1) การตัดสินใจต้องมีทางเลือก และทางเลือกที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งได้นั้น ต้องมีมากกว่าหนึ่งทางเลือก จึงต้องทำการตัดสินใจ

2) การตัดสินใจต้องมีจุดมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ที่ต้องการบรรลุ และเราเองยังไม่แน่ใจว่าหนทางเลือกต่างๆ ที่จะทำได้นั้น ทางเลือก ใดที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ดีกว่ากัน

3) การตัดสินใจเป็นเรื่องของกระบวนการการใช้ความคิด หรือใช้หลักเหตุผลเป็น เกณฑ์ในการประเมินทางเลือก หลักเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการประเมินทางเลือกที่สำคัญ คือ ความสามารถของทางเลือกในการสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

วัชรวิ วงศ์ศิริวัฒน์ (2536) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การคิด พิจารณาจากทางเลือก เพื่อนำไปสู่ทางเลือกที่ดีที่สุดในการปฏิบัติตามเป้าหมายที่วางไว้

จิตราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์ (2550) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจว่า เป็นการกระทำอย่างรอบคอบในการเลือกจากทรัพยากรที่มีอยู่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จากความหมายของการตัดสินใจมีแนวคิด 3 ประการ คือ

1) การตัดสินใจ รวมถึงเลือกถ้าหากมีสิ่งเลือกเพียงสิ่งเดียว การตัดสินใจย่อมเป็นไปได้

2) การตัดสินใจเป็นกระบวนการด้านความคิด ทั้งจะต้องมีความละเอียด สุขุม รอบคอบ เพราะอารมณ์และองค์ประกอบของจิตได้สำนึกมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดนั้น

3) การตัดสินใจเป็นเรื่องของการกระทำที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ และความสำเร็จที่ต้องการและหวังไว้

นุชจรินทร์ ศิริสุทธิเดชา (2543) ได้สรุปความหมายการตัดสินใจ หมายถึง การเลือกคิดอันจะนำไปสู่การปฏิบัติหลายๆ ทางเลือก เพื่อให้ได้ทางเลือกที่เห็นว่าดีที่สุดเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งใจ

ลักษณะของการตัดสินใจ

James A.E. Stonner (1978, อ้างถึงใน รัฐกร เลิศไกร, 2540, หน้า 37-40) ได้กล่าวถึงการตัดสินใจแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นขณะทำการตัดสินใจ คือ

1. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่แน่นอน (Condition of Certainly) เป็นการตัดสินใจที่มีข้อมูลเพียงพอประกอบการตัดสินใจ

2. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่เสี่ยง (Condition of Risk) เป็นการตัดสินใจโดยอาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น เป็นเครื่องมือตรวจสอบหรือคาดการณ์

3. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ไม่แน่นอน (Condition of Uncertainly) เป็นการตัดสินใจที่มีโอกาสประสบความสำเร็จ คุลยพินิจ และสัญชาตญาณ

กล่าวโดยสรุปว่า การตัดสินใจนั้นเกิดขึ้นได้ด้วยเหตุผลสำคัญดังต่อไปนี้

1. มีปัญหาเกิดขึ้น
2. เพื่อที่จะทำให้วัตถุประสงค์บรรลุผล
3. จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่มีอยู่นั้นผิดพลาดและบกพร่อง หรือไม่ทันสมัย จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมและก้าวหน้า

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

การตัดสินใจของผู้บริโภคได้รับอิทธิพลและปรับรูปแบบได้ โดยปัจจัยและตัวกำหนดหลายอย่างที่สามารถจัดกลุ่มได้สามกลุ่ม (อคุลย์ จาตุรงค์กุล, 2550) คือ

1. ตัวกระตุ้นหรือสิ่งเร้าทางการตลาด หรือ ข่าวสารการตลาด ซึ่งนักการตลาดสามารถควบคุมได้เอง ตัวกระตุ้นดังกล่าวคือ ส่วนประสมทางการตลาด (4P's) นั่นเอง เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้ว วัตถุประสงค์ของการตลาดคือ การสร้างการแลกเปลี่ยนให้เกิดขึ้น โดยมีกำไรของกิจกรรมทางการตลาดจึงมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค ตัวแปรหรือองค์ประกอบของส่วนประสมทางการตลาดแต่ละอย่าง คือ ผลิตภัณฑ์ การวางราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด ต่างก็กระทบต่อกระบวนการซื้อในขั้นตอนต่างๆ ด้วย ในขณะที่ตัวกระตุ้นหรือสิ่งเร้าทางการตลาดจะกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อ

ผลิตภัณฑ์ (Product) ลักษณะบางประการของผลิตภัณฑ์ของบริษัทที่อาจกระทบต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค คือ ความใหม่ ความสลับซับซ้อนและคุณภาพที่คนรับรู้ได้ของผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ที่ใหม่และซับซ้อนอาจต้องมีการตัดสินใจอย่างกว้างขวาง ถ้าเรารู้เรื่องนี้แล้วในฐานะนักการตลาดเราควรจะเสนอทางเลือกที่ง่ายกว่าผู้บริโภคที่มีความคุ้นเคย เพื่อให้ผู้บริโภคที่ไม่ต้องการเสาะแสวงหาทางเลือกอย่างกว้างขวางพิจารณา ผู้บริโภคเห็นคุณประโยชน์ที่สำคัญของผลิตภัณฑ์ก็จะทำให้ผู้บริโภคประเมินสินค้าเช่นกัน สินค้าคุณภาพสูงหรือสินค้าที่ปรับเข้ากับความต้องการบางอย่างของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลต่อการซื้อด้วย

ราคา (Pricing) ราคามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อก็ต่อเมื่อผู้บริโภคประเมินทางเลือกและตัดสินใจ โดยปกติผู้บริโภคชอบผลิตภัณฑ์ราคาต่ำ นักการตลาดจึงควรคิดราคาต่ำ ลดต้นทุนการซื้อ

หรือทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจด้วยลักษณะอื่นๆ สำหรับการตัดสินใจอย่างกว้างขวางผู้บริโภคมักพิจารณาราคาละเอียด โดยถือเป็นอย่างหนึ่งในลักษณะทั้งหลายที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ราคายังเป็นเครื่องประเมินคุณค่าของผู้บริโภคซึ่งจะตามติดมาด้วยการซื้อ

ช่องทางจำหน่าย (Placement-Channel of Distribution) กลยุทธ์ของนักการตลาดในการทำให้มีผลิตภัณฑ์ไว้พร้อมจำหน่าย สามารถก่ออิทธิพลต่อการ “พบ” ผลิตภัณฑ์แน่นอนว่า สินค้าที่มีจำหน่ายแพร่หลายและง่ายที่จะซื้อก็จะทำให้ผู้บริโภคนำไปประเมินประเภทของช่องทางที่นำเสนอที่อาจก่ออิทธิพลต่อการรับรู้ภาพพจน์ของผลิตภัณฑ์

การส่งเสริมการตลาด (Promotion-Marketing Communication) การส่งเสริมการตลาดสามารถก่ออิทธิพลต่อผู้บริโภคได้ทุกขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจซื้อ ข่าวสารที่นักการตลาดส่งไปอาจ “เตือนใจ” ให้ผู้บริโภครู้ว่าเขามีปัญหา สินค้าของนักการตลาดสามารถแก้ไขปัญหาได้และมันสามารถส่งมอบคุณค่าให้ได้มากกว่าสินค้าของกลุ่มแข่ง เมื่อได้ข่าวสารหลักการซื้อเป็นการยืนยันว่าการตัดสินใจซื้อของลูกค้าถูกต้อง

2. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ผู้บริโภคอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีความซับซ้อน กระบวนการตัดสินใจและพฤติกรรมของเขาได้รับจากวัฒนธรรม ชั้นทางสังคม อิทธิพลจากตัวบุคคล เป็นต้น

3. ความแตกต่างของบุคคล เป็นปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ความแตกต่าง กันที่ทรัพยากรมนุษย์และความรู้ของผู้บริโภค การจงใจ ทักษะคิด บุคลิกภาพและแบบของการใช้ชีวิต (Lifestyle) เป็นต้น

4. กระบวนการทางจิตวิทยา มีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อพฤติกรรมผู้บริโภค นักวิจัยตลาดมีความสนใจในเรื่องนี้มาก กระบวนการซื้อประกอบด้วย การดำเนินกรรมวิธีเกี่ยวกับข่าวสาร การเรียนรู้

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ

ทฤษฎีการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม (The Multiple Factors Theory of Decision Making and Social Action)

William W. Reeder (1974, อ้างถึงใน รัฐกร เลิศไกร, 2540, หน้า 7-8) ได้รวบรวมทฤษฎีทางสังคมวิทยาเพื่ออธิบายพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ ซึ่งเขาเห็นว่าโดยทั่วไปแล้วรูปแบบ (Model) ทางด้านจิตวิทยาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมของมนุษย์นั้น นักสังคมวิทยามักจะมองในแง่ของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (Social-Economic Status) ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายนอกจะมีผลต่อการตัดสินใจ แต่ Reeder เชื่อว่าปัจจัยภายนอกจริงๆ แล้ว ไม่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการตัดสินใจแต่ละบุคคลจะแปลงสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมเหล่านี้มาสู่ตัวคน ซึ่งจะอยู่ในรูปของความเชื่อและไม่เชื่อที่ทำให้บุคคลตัดสินใจเลือกกระทำพฤติกรรม ดังนั้นบุคคล

อาจจะตัดสินใจกระทำพฤติกรรมอย่างเดียวกันแต่เหตุผลที่ทำให้เกิดการตัดสินใจแตกต่างกัน Reeder จึงได้อธิบายเหตุผลในการกระทำสิ่งใดของมนุษย์ว่าเกิดจากปัจจัยดังต่อไปนี้

1) เป้าหมายหรือจุดประสงค์ (Goals) ความมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุผลนั้น ผู้กระทำจะต้องมีการ กำหนดเป้าประสงค์ไว้ก่อนล่วงหน้า และพยายามที่จะกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ นั้นๆ

2) ความเชื่อ (Belief Orientation) เกิดจากความคิด ความรู้ในเรื่องนั้นที่จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และการเลือกการกระทำทางสังคม

3) ค่านิยม (Value Standard) คือสิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจและกำหนดการกระทำของตนเอง ค่านิยมนี้เป็นลักษณะความเชื่ออย่างหนึ่งแต่มีลักษณะถาวร โดยเชื่อว่าวิธีปฏิบัติบางอย่างเป็นสิ่งที่ดีหรือสังคมเห็นดี เห็นชอบสมควรที่จะยึดถือปฏิบัติมากกว่าวิธีปฏิบัติอย่างอื่น

4) ค่านิยมและธรรมเนียม (Habits and Customs) คือแบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้แล้วสืบต่อกันมาด้วยประเพณี

5) การคาดหวัง (Expectation) คือท่าทีของบุคคลอื่นที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ ตัว โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการ

6) ข้อผูกพัน (Commitments) คือสิ่งที่ผู้กระทำเชื่อว่าข้อผูกพันที่จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้นๆ ข้อผูกพันจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม

7) การบังคับ (Force) คือ ตัวที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้กระทำตัดสินใจได้เร็วขึ้น

8) โอกาส (Opportunity) เป็นความคิดของผู้กระทำที่เชื่อว่า สถานการณ์ที่เกิดขึ้นช่วยให้มีโอกาสเลือกกระทำ

9) ความสามารถ (Ability) การที่ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถของตนเองซึ่งจะก่อให้เกิดผลสำเร็จในเรื่องนั้นๆ ได้ กระตระหนกถึงความสามารถนี้จะนำไปสู่การตัดสินใจและการกระทำทางสังคม

10) การสนับสนุน (Support) คือ สิ่งที่ผู้กระทำรู้ว่าจะได้รับหรือคิดว่าจะได้รับจากคนอื่นๆ เช่น เมื่อนักเรียนได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองหรืออาจารย์ ก็เป็นปัจจัยให้นักเรียนสามารถเลือก ศึกษาต่อได้ ทำให้มีความก้าวหน้าในอาชีพการงานต่อไป

กระบวนการตัดสินใจ

นักวิชาการได้ศึกษากระบวนการตัดสินใจ ได้แบ่งขั้นตอนของกระบวนการในลักษณะที่แตกต่างกันตามแนวความคิดของแต่ละบุคคล ไข่มากหลายรูปแบบด้วยกัน คือ

วุฒิชัย จ้านงค์ (2525, อ้างถึงใน ชิตพิพัทธ์ วรารัตน์นิธิกุล, 2550, หน้า 11-12) ได้แบ่งขั้นตอนกระบวนการตัดสินใจออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดปัญหา (Problem Identification) เป็นการสร้างความแน่ใจโดยการค้นหาทำความเข้าใจกับตัวปัญหาที่แท้จริง ที่สำคัญการตัดสินใจนั้นๆ ขึ้นอยู่ที่การกำหนดตัวปัญหาที่แท้จริงออกมาให้ได้

2. การหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหานั้น (Information Search) เป็นการแสวงหาสิ่งที่เป็นสาเหตุ หรือสิ่งที่ก่อให้เกิดตัวปัญหานั้นๆ การหาข่าวสารควรเป็นไปตามแนวคิดที่ว่าข่าวสารที่หามา นั้น จำเป็นจะต้องมีความเกี่ยวข้อง และจำเป็นกับตัวปัญหาตลอดจนมีความเพียงพอในการแก้ปัญหา

3. การประเมินข่าวสาร (Evaluation of Information) เพื่อความถูกต้องเหมาะสม เพียงพอ และสามารถนำไปวิเคราะห์ปัญหาได้ ซึ่งจะมีการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมหลังจากการประเมินค่าข่าวสารแล้วว่าไม่เพียงพอ

4. การกำหนดทางเลือก (Listing of Alternative) เป็นความพยายามที่จะครอบคลุมวิธีการแก้ปัญหาในหลายๆ วิธีการ ทางเลือกทุกทางอาจจะช่วยแก้ปัญหา แต่อาจมีความสำคัญ หรือความจำเป็นในหลายๆ ระดับด้วยกัน และสิ่งที่จำเป็น คือ การกำหนดทางเลือกโดยการสรุปเพื่อในขั้นตอนการเลือกทางเลือกต่อไป

5. การเลือกทางเลือก (Selection of Alternative) ในขั้นนี้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นการ ตัดสินใจที่แท้จริง โดยความจริงแล้วขั้นนี้เป็นเพียงขั้นหนึ่งของขั้นตอนตัดสินใจ

Simon H.A. (1960, อ้างถึงใน รัฐกร เลิศไกร 2540, หน้า 2) นักวิทยาศาสตร์ได้อธิบายว่าการตัดสินใจเป็นขบวนการ (Process) ขบวนการหนึ่งที่เป็นขั้นตอนและมีหลายระดับ โดยสามารถแยกขั้นตอนของการตัดสินใจออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. เป็นกิจกรรมทางด้านความสามารถหรือปัญญา (Intelligence Activity) หมายความว่า เมื่อ เกิดสถานการณ์ที่เรามีความรู้สึกว่าอึดอัดใจ หรือว่าคิดไม่ออกอยากจะทำทางออกที่เหมาะสมก็ จะเริ่มกระบวนการทางสมองที่จะค้นหาว่าเรากำลังเผชิญปัญหาอะไร และมีเหตุการณ์ หรือ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะดำเนินการแก้ไขความรู้สึกไม่สบายใจนั้น

2. เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการออกแบบ (Design Activity) หมายความว่า ความพยายามที่จะกำหนดทางเลือก พัฒนาทางเลือก วิเคราะห์ทางเลือกว่ามีทางเลือกอะไรบ้างที่คิดว่าจะเป็นไปได้ ที่คิดจะแก้ไขปัญหาคือว่าความไม่สบายใจเหล่านั้น

3. เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการเลือก (Choice Activity) หมายความว่า ในขั้นที่ 3 นี้จะเป็นการเลือกที่แท้จริง คือ ทางเลือกที่คิดว่าจะเป็นไปได้ และเหมาะสมที่จะนำไปดำเนินการ

วุฒิชัย จานงค์ (2525, อ้างถึงใน รัฐกร เลิศไกร, 2540, หน้า 4-7) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ เป็นกระบวนการเลือกในระหว่างทางเลือกต่างๆ และได้อธิบายขั้นตอนการตัดสินใจไว้ดังนี้

1) การแยกแยะตัวปัญหา (Problem Identification) ขั้นแรกของการตัดสินใจเป็นเรื่องของการสร้างความมั่นใจและแน่ใจโดยการค้นหา เป็นเรื่องของการแยกแยะตัวปัญหาออกมาอย่างแน่ชัด หรือตัวปัญหาอย่างแน่นอน

2) การหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหานั้น (Information Search) คือ การเสาะแสวงหาสิ่งที่เป็นสาเหตุ หรือสิ่งที่ก่อให้เกิดตัวปัญหานั้น ซึ่งอาจจะไม่ใช่สาเหตุโดยตรงก็เป็นไปได้ ความสามารถที่จะหาข่าวสารที่สมบูรณ์ (Complete Information) นั้นอาจเป็นไปได้แต่เป็นการเสาะหาตัวข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของปัญหามากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ทั้งนี้การเสาะหาข่าวสารควรจะเป็นไปตามแนวความคิดที่ว่า ข่าวสารที่สรรหานั้นจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องและจำเป็นกับตัวปัญหาตลอดจนมีความเพียงพอในการแก้ปัญหา

3) การประเมินค่าของข่าวสาร (Evaluation of Information) ในบรรดาข่าวสารที่แสวงหานั้น เราต้องยอมรับความจริงประการหนึ่งว่า มิได้หมายความว่าข่าวสารทุกชนิดที่หามา นั้นเกี่ยวข้องกับตัวปัญหาและมีคุณค่ากับตัวปัญหาอย่างแท้จริงเสมอไป ดังนั้นก็จำเป็นต้องมีการประเมินค่าว่า ข่าวสารที่ได้มานั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงพอกับเวลาและความสามารถที่จะนำไปวิเคราะห์ปัญหาได้หรือไม่ ซึ่งจะมีการเสาะหาข่าวสารบางอย่างออกไป ถ้าเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหาที่จะทำการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจนั้น

4) การกำหนดทางเลือก (Listing of Alternatives) เป็นขั้นตอนสำคัญของการตัดสินใจ คือ กำหนดทางเลือกที่สามารถครอบคลุม วิธีที่จะแก้ปัญหาได้มากที่สุด จริงอยู่ถ้าเรามีข่าวสารสมบูรณ์สำหรับปัญหาแต่ละเรื่อง เราอาจจะกำหนดทางเลือกได้เหมาะสม และครอบคลุมอย่างแท้จริงได้ ถ้าข่าวสารไม่สมบูรณ์ก็กำหนดทางเลือกที่มีลำดับความสำคัญของการแก้ปัญหา

5) การเลือกทางเลือก (Selection of Alternative) เมื่อกำหนดทางเลือกแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือ การเลือกทางเลือกที่จะปฏิบัติการต่อไป (Selection of a Source of Action) ขั้นนี้เอง ที่เป็นที่ยอมรับว่าเป็นการตัดสินใจแท้จริงการเลือกทางนั้น เกิดจากผลของการตัดสินใจแต่ยังไม่สมบูรณ์

6) การปฏิบัติการตัดสินใจ (Implement of Decision) เป็นการปฏิบัติตามผลของการตัดสินใจ หรือทางเลือกที่เราจะทราบได้ว่า การตัดสินใจนั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงใดหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับผล ของการตัดสินใจนั้น

7) การประเมินผลของการตัดสินใจนี้เป็นการตรวจดูว่าผลของการตัดสินใจที่ปฏิบัติไปเหมาะสมกับการแก้ปัญหานั้นหรือไม่

2.1.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนนั้นมีมากมาย สามารถแยกออกเป็นลำดับ และสรุปได้ดังต่อไปนี้

แนวคิดและทฤษฎีหลักการลงทุน

1) แนวความคิดในการลงทุน (จิตพัทธ์ วรรัตน์นิธิกุล, 2550)

การลงทุนเกิดขึ้นได้เมื่อผู้มีเงินออม ได้นำเงินออมเหล่านั้นไปลงทุนในสินทรัพย์ เช่น ที่ดิน อาคาร เครื่องจักร เพื่อผลิตสินค้าออกสู่ตลาด แต่ผู้มีเงินออมบางรายไม่มีความสามารถและประสบการณ์ที่ดีพอในการประกอบอาชีพด้วยตนเอง จึงมีการนำเงินออมเหล่านั้นไปฝากไว้กับสถาบันการเงิน เพื่อให้สถาบันการเงินทำหน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างผู้มีเงินออมและ ผู้ลงทุน นอกจากนั้นยังมีการลงทุนอีกลักษณะหนึ่งคือ การนำเอาเงินออมไปซื้อหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ เงินลงทุนประเภทนี้นับว่าเป็นส่วนช่วยให้ธุรกิจต่างๆ สามารถขยายตัวได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากทำให้ธุรกิจสามารถเพิ่มทุนของกิจการจนกิจการมีขนาดใหญ่ขึ้น ผลทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศ มวลรวมขยายตัวดีขึ้น ความมั่งคั่งของประชากร ฐานะทางการเงิน การนำเข้า และการส่งออก ฯลฯ ก็ดีตามไปด้วย

นักลงทุนทุกรายจะนำเอาเงินออมส่วนเกินที่เหลือจากการใช้จ่ายใช้สอย ไปลงทุนในรูปแบบที่ต่างกันไปตามความสามารถและประสบการณ์ที่แต่ละคนถนัด เพราะในสถานการณ์ความเป็นจริงในการดำรงชีพ รายได้และค่าใช้จ่ายในการบริโภคจะไม่สมดุลกันอย่างพอดี ถ้ามีรายได้น้อยกว่าค่าใช้จ่ายในการบริโภค บุคคลนั้นจะเหลือไว้เป็นเงินออมและจะเอาเงินออมออกมาใช้ในอนาคตเมื่อมีความต้องการในการบริโภคที่มากกว่ารายได้ที่ได้รับ หรือมิฉะนั้นเขาอาจจะทำเงินออมให้มีค่ามากขึ้นโดยการนำไปลงทุนคิดว่าจะใช้นำมาบริโภค เพราะฉะนั้นจะต้องพิจารณาว่าจะใช้บริโภคดีหรือเก็บไว้หาดอกผลแล้วจึงใช้บริโภคในอนาคตที่ดีกว่า แนวคิดอันนี้จึงเป็นสาระที่สำคัญของการออมและการลงทุน ในทางตรงกันข้ามถ้ามีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายในการบริโภคบุคคลผู้นั้นก็จะต้องกู้ยืมเงินมาเพื่อใช้ในการบริโภค หรือมิฉะนั้นก็กู้ยืมเงินมาลงทุนเพื่อให้ได้ผลตอบแทนในอัตราที่สูงกว่าอัตราเงินกู้ยืม

ดังนั้นการลงทุนจึงเป็นการที่บุคคลยอมสละความสุขหรือความพอใจในการบริโภคหรือใช้ประโยชน์จากรายได้ที่มีในปัจจุบัน เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์หรือดอกผลที่พึงได้ ซึ่งจะช่วยให้สามารถได้รับความสุขหรือความพอใจในการบริโภคในอนาคต โดยการนำรายได้ในปัจจุบันที่เหลือเป็นเงินออมไปลงทุนนั่นเอง

2) ความหมายของการลงทุน

การลงทุน หมายถึง เมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งมีรายได้ (Current Income) สูงกว่า รายจ่าย (Current Consumption) บุคคลนั้นก็ย่อมจะมีเงินที่เหลือใช้ (Excess Money) และมักนำเงินที่เหลือใช้นั้นไปหา ประโยชน์และผลตอบแทน (Return) เพื่อให้เงินที่เหลือใช้นั้นงอกเงยเพิ่มพูน ซึ่งการหาผลประโยชน์ตอบแทนอาจจะเป็นในรูปแบบ ฝากเงิน (Saving) กับสถาบันการเงินที่มีความมั่นคง หรือนำไป ลงทุน (Investment) ในตลาดทุนก็ได้ โดยบุคคลนั้นมีความคาดหวังว่า จะนำเอาเงินต้น และดอกผลที่งอกเงยไปใช้ใน การอุปโภคบริโภคที่ตนตั้งเป้าหมายไว้ในอนาคต ฉะนั้น จึงมีคำกล่าวว่า “การออมหรือการลงทุน เกิดขึ้นจากการที่บุคคลหนึ่งๆ ยอมเสียสละ (Trade Off) การอุปโภคบริโภคในอนาคต (Future Consumption) ที่ดีกว่านั้นเอง” (นิภา วงศ์ประเสริฐ, 2548, หน้า 20-21)

การลงทุน หมายถึง ภาระผูกพันในช่วงระยะเวลาหนึ่งของเงินลงทุนจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนในอนาคตที่มากกว่าจะชดเชยกับภาระผูกพันในช่วงระยะเวลานำเงินมาลงทุน อัตราเงินเฟ้อ และความไม่แน่นอนในอนาคตของเงินลงทุนจำนวนนั้น (Reilly, 1979 อ้างถึงใน ชิตพิพัทธ์ วรรัตน์นธิกุล, 2550, หน้า 5)

ประเภทของการลงทุน แบ่งได้ 3 ประเภทใหญ่ คือ (เพชร ชุมทรัพย์, 2544 อ้างถึงใน อรรถสิทธิ์ บุตรพรหม, 2547, หน้า 1-2)

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment)
2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment)
3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment)

การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) การลงทุนของผู้บริโภคจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภททนถาวร (Durable Goods) เช่น รถยนต์ เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า ตู้เย็น โทรทัศน์ เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังในกำไรในรูปแบบของตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้สินทรัพย์เหล่านั้นมากกว่า

การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยถือได้ว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งของผู้บริโภค หรือที่เรียกว่า ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Investment) เงินที่จ่ายซื้อเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยนอกจากจะให้ความพอใจแก่เจ้าของแล้ว ในกรณีที่อุปสงค์ (Demand) ในที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นมากกว่าอุปทาน (Supply) มูลค่าของบ้านที่ซื้อไว้อาจสูงขึ้น หากขายจะได้กำไรซึ่งถือได้ว่าเป็นเพียงผลพลอยได้

การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment) การลงทุนในความหมายเชิงธุรกิจ หมายถึง การซื้อทรัพย์สินเพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยสุดรายได้ที่ได้นี้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน มีข้อสังเกตว่าเป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจคือ กำไร

ถ้าไรจะเป็นตัวดูดผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนตามความหมายนี้จะกล่าวโดยสรุปได้ว่า เป็นการนำเงินออม (Saving) หรือเงินที่สะสมไว้ (Accumulated Fund) และ/หรือเงินกู้ยืมจากธนาคาร (Bank Credit) มาลงทุนเพื่อจัดสร้างหรือจัดหาสินค้าประเภททุน ซึ่งประกอบด้วยเครื่องจักร อุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ การลงทุนในที่ดิน โรงงาน และอาคารสิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค ธุรกิจที่ลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนเป็นผลตอบแทน

การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงินหรือการลงทุนในหลักทรัพย์ที่เป็นการซื้อหลักทรัพย์ (Assets) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้หรือหุ้นทุน (Stock) การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่างจากการลงทุนทางธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบธุรกิจเองเนื่องจากมีความเสี่ยงหรือผู้ออมยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็เข้าไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยให้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่จะประเภทหลักทรัพย์ที่ทำการลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจจะได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่งก็คือ กำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) หรือการขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Loss) อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนได้จากการลงทุนที่เรียกว่า Yield ซึ่งไม่ได้หมายถึงอัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเพียงอย่างเดียว แต่ยังได้คำนึงถึงกำไรจากการขายหลักทรัพย์หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นหรือที่คาดว่าจะเกิดขึ้น Yield ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับความเสี่ยง (Risk) ของหลักทรัพย์ที่ลงทุนนั้นๆ โดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง การลงทุนในหลักทรัพย์ หมายถึง การซื้อหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนมีความพึงพอใจในอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ ทั้งนี้ผู้ลงทุนได้มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอด ระยะเวลาที่ลงทุน

3) ความสำคัญของการลงทุน (จิตพัทธ์ วรรัตน์นิธิกุล, 2550)

การลงทุนเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งสำหรับระบบเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน เพราะการลงทุนก่อให้เกิดการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค นอกจากนั้นยังทำให้มีการจ้างงานทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น และการลงทุนยังก่อให้เกิดการเพิ่มพูนของเงินตรา เมื่อมีการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ หากไม่มีการลงทุน ประชาชนย่อมต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนสินค้าอุปโภคบริโภค ประชาชนส่วนหนึ่งต้องประสบปัญหาการว่างงาน ผลที่ตามมาก็คือปัญหา

ความยากจน ฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนจะเลวลง ซึ่งมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศด้วย จึงนับว่า การลงทุนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก

ในระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม ประชาชนมีบทบาทสำคัญทั้งในฐานะผู้บริโภคและในฐานะผู้ประกอบการผลิต การจำหน่าย และการให้บริการ ผู้ลงทุนประกอบธุรกิจหรืออุตสาหกรรมหวังที่จะได้รับผลกำไรเป็นสิ่งตอบแทน ภาครัฐบาลจะอำนวยความสะดวกให้ในด้านสาธารณูปโภคที่สำคัญให้แก่ประชาชน เช่น การสร้างถนนหนทาง การชลประทาน ประปา ไฟฟ้า การติดต่อสื่อสาร ฯลฯ ดังนั้น การลงทุนไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ หรือภาคเอกชน ที่ประกอบการในด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม หรือ พาณิชยกรรม ล้วนแต่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศทั้งสิ้น

กล่าวโดยสรุป การลงทุนมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ดังต่อไปนี้

1. ก่อให้เกิดรายได้ เมื่อมีการลงทุนทางธุรกิจหรือเศรษฐกิจ ผู้ลงทุนย่อมได้รับผลตอบแทนในรูปของกำไร เงินปันผล หรือดอกเบี้ย นอกจากนี้การลงทุนยังก่อให้เกิดการจ้างงาน ทำให้ประชาชนมีรายได้ ผลตอบแทนที่ประชาชนได้รับดังได้กล่าวมาแล้วย่อมทำให้ประชาชนเหล่านั้นมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

2. ก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การลงทุนก่อให้เกิดการจ้างงานทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น อำนาจซื้อย่อมสูงขึ้นด้วย ทำให้ผู้ลงทุนผลิตสินค้าเพื่อสนองความต้องการเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และมีรายได้ส่วนหนึ่งที่เหลือจากการบริโภคที่อยู่ในรูปของเงินออมของประชาชนก็จะไหลเวียนไปสู่ผู้ลงทุนอีกในรูปของเงินกู้ยืม หรือการลงทุนซื้อหลักทรัพย์จากธุรกิจโดยตรง ผู้ที่ต้องการใช้เงิน เมื่อได้รับเงินก็อาจจะไปใช้จ่ายโรงงานหรือปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต ทำให้มีผลผลิตเพิ่มมากขึ้น รายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในภาครัฐบาลหรือภาคเอกชน การลงทุนในประเทศหรือต่างประเทศ ล้วนแล้วแต่มีผลทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศทั้งสิ้น

4) **จุดมุ่งหมายในการลงทุน** (เพชรี ชุมทรัพย์, 2544 อ้างถึงใน อรรถสิทธิ์ บุตรพรหม, 2547)

จุดมุ่งหมายในการลงทุนจะแตกต่างกันไประหว่างผู้ลงทุนแต่ละท่าน ผู้ลงทุนบางท่านลงทุนเพื่อหวังรายได้ บางท่านหวังได้รับกำไรจากการขายหลักทรัพย์ และบางท่านอาจต้องการได้ทั้งสองอย่าง ดังนั้น ผู้ลงทุนแต่ละท่านต่างก็มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนของตนเองตามความต้องการและภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุนซึ่งพอจะแบ่งจุดมุ่งหมายดังกล่าวในลักษณะต่างๆ ได้ ดังนี้

1. ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of Principal) ความปลอดภัยของเงินลงทุนนอกจากจะหมายถึงการรักษาเงินทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้วถ้ามองให้ไกลอีกนิด ยังหมายถึงความถึงการป้องกันความเสี่ยงซึ่งเกิดจากอำนาจซื้อที่ลดลงเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย จาก

ความหมายดังกล่าว การลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีกำหนดระยะเวลาคืนเงินต้นจำนวนแน่นอน ซึ่งได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้และหุ้นบุริมสิทธิที่มีกำหนดเวลาไถ่ถอนของบริษัทที่มั่งคั่งก็อยู่ในความหมายนี้ นอกจากนี้การลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มีฐานะมั่งคั่งและกำลังขยายตัวก็อยู่ในความหมายนี้เช่นกัน

2. เสถียรภาพของรายได้ (Stability of Income) ผู้ลงทุนมักจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น อัตราดอกเบี้ย หรือเงินปันผล หุ้น บุริมสิทธิ ผู้ลงทุนสามารถทำแผนการใช้เงินทุนได้ว่า เขาจะนำรายได้ที่ได้ไปใช้เพื่อการบริโภค หรือเพื่อลงทุนใหม่ต่อไป นอกจากนี้อัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเป็นประจำย่อมมีค่า มากกว่าดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่เขาสัญญาว่าจะให้ในอนาคตซึ่งยังไม่แน่ว่าจะได้ตามที่เขาสัญญา หรือไม่

3. ความงอกเงยของเงินลงทุน (Capital Growth) ตามกฎทั่วไปแล้ว ผู้ลงทุนมักจะตั้งจุดมุ่งหมายว่าพยายามจัดการให้เงินทุนของเขาเพิ่มพูนขึ้น ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าความงอกเงยของเงินทุนที่จะเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว (Growth Stock) เท่านั้น การนำรายได้ที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ก็จะก่อให้เกิดการงอกเงยของเงินทุนได้พอดีๆ กับการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว ผู้ลงทุนส่วนมากจะเพิ่มมูลค่าของเงินทุนของเขาโดยการนำดอกเบี้ยแลเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ความงอกเงยของเงินทุนนี้ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนในแง่ที่ว่า (1) เพื่อปรับฐานะผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น (2) เพื่อรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้ (3) เพื่อให้การ จัดการ คล่องตัวดีขึ้น

4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability) หมายถึงหลักทรัพย์ที่สามารถซื้อ หรือขาย ได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับราคา ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้นจดทะเบียน ขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ จำนวนผู้ถือหุ้นและความสนใจที่ประชาชนทั่วไปมีต่อหุ้นนั้น หุ้นที่มีราคาสูงมักจะขายได้ยากกว่าหุ้นที่มีราคาต่ำกว่า ยกตัวอย่างง่ายๆ หุ้นราคา 500 บาท ย่อมขาย ได้ยากกว่าหุ้นราคา 50 บาท เป็นต้น

สถานที่ซื้อขายหุ้นก็มีส่วนที่ทำให้หุ้นขายได้คล่อง หุ้นที่ซื้อขายใน New York Stock Exchange หรือ American Stock Exchange ย่อมให้ข้อมูลแก่ผู้ลงทุนมากกว่าและขายได้เร็วกว่าหุ้นที่ซื้อขายในตลาดหุ้นเล็กๆ หุ้นของบริษัทขนาดใหญ่จำหน่ายได้ยากกว่าหุ้นของบริษัทขนาดเล็ก ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทขนาดใหญ่มีหุ้นออกจำหน่ายจำนวนมาก ทำให้การซื้อขายดำเนินติดต่อกันตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้หุ้นของบริษัทขนาดใหญ่จึงมีความคล่องตัวมากกว่า

5. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity) เมื่อหลักทรัพย์ที่จะ ลงทุนมี Liquidity สูง ความสามารถในการหากำไร (Profitability) ก็ย่อมจะลดลง ผู้ลงทุนที่ต้องการ ลงทุน ในหลักทรัพย์ที่มี Liquidity หรือหลักทรัพย์ที่ใกล้เคียงกับเงินสด เพราะหวังว่าหากโอกาส ลงทุนที่

น่าดึงดูดใจมาถึง เขาจะได้มีเงินพร้อมที่จะลงทุนได้ทันที การจัดการสำหรับเงินทุนส่วนนี้ผู้ลงทุนอาจจะแบ่งสรรปันส่วนจากเงินลงทุนเพื่อการนี้โดยเฉพาะหรืออาจใช้เงินปันผลหรือดอกเบี้ย ที่ได้รับมาเพื่อซื้อหุ้นใหม่ดังกล่าวก็ได้

6. การกระจายเงินลงทุน (Diversification) วัตถุประสงค์ใหม่ก็คือต้องการที่จะ กระจายความเสี่ยงและการกระจายความเสี่ยงลงทุนในหลักทรัพย์กระทำได้ 4 วิธี คือ

6.1 ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุนและมีรายได้จากการลงทุนแน่นอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ

6.2 ลงทุนในหลักทรัพย์หลายอย่างปนกันไป

6.3 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางด้านภูมิศาสตร์เพื่อลดความเสี่ยงเรื่องน้ำท่วมหรือภัยธรรมชาติ เป็นต้น

6.4 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันแบบ vertical หรือ horizontal ถ้าเป็น vertical หมายถึงการลงทุนในธุรกิจต่างๆ ตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงสินค้าสำเร็จรูป ถ้าเป็นแบบ horizontal เป็นการลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกัน

7. ความพอใจในด้านภาษี (Favorable Tax Status) ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็น ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารลงทุนต้องให้ความสนใจ ปัญหาคือว่าจะทำอย่างไรจึงจะรักษารายได้และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ การจ่ายภาษี ในอัตราก้าวหน้าจากเงินได้พึงประเมินทำให้ยากแก่การรักษาจำนวนรายได้ได้นั้นไว้ ผู้ลงทุนอาจเลี่ยง การเสียภาษีได้จากเงินได้พึงประเมินดังกล่าว โดยทำการลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับยกเว้นภาษี หรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลในเวลานี้แต่จะได้ในรูปแบบกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต สำหรับในต่างประเทศอัตราภาษีที่เก็บจากกำไรจากการขายหลักทรัพย์นั้นต่างกัน กำไรจาก การขายหลักทรัพย์ที่ได้จากการขายสินทรัพย์ประเภททุน (Capital Assets) ผู้ที่ลงทุนครอบครองไว้ เป็นเวลา 6 เดือนหรือนานกว่านี้จะเสียภาษีในอัตราสูงสุดที่ 25% ในการบริหารเงินลงทุน ผู้จัดการ เงินลงทุน ต้องดูว่า ผู้ลงทุนท่านนี้ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราสูงสุดเท่าไร ถ้าเข้าเสียภาษีในอัตรา 50% หรือสูงกว่า 50% แล้ว เขาควรลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้กำไรจากการขายหลักทรัพย์หรือ พันธบัตรที่ได้รับยกเว้นภาษี

5) ปัจจัยที่ตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุน (นิภา วงศ์ประเสริฐ, 2548)

1. อายุ (The Age of Investor) ผู้ลงทุนที่อายุน้อยมักกล้าเสี่ยง และสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ ก่อให้เกิดความงอกเงยแก่เงินลงทุนมากกว่าผู้ลงทุนที่สูงอายุซึ่งมักสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ รายได้ประจำและความเสี่ยงต่ำ

2. การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital Status and Family Responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวและต้องรับผิดชอบครอบครัว ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำและให้รายได้ที่แน่นอน ในขณะที่คนโสดไม่มีภาระผูกพันย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

3. สุขภาพของผู้ลงทุน (The Health of the Investor) ผู้ลงทุนที่สุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการ รายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (Current Income) มากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal Habit) เช่น ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนจึงอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตได้ ในขณะที่ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการ รายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

5. ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to Accept Risks of Investment) ผู้ลงทุนบางคน ที่ ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้ ต้องเตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว

6. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's Needs) ซึ่งแตกต่างกัน บางคนอาจมีความจำเป็นด้าน การเงิน บางคนอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกและจิตใจ แน่ใจว่าสิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิด การลงทุนคือกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ยามชรา เพื่อการศึกษา หรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

6) ทางเลือกในการลงทุน (วิภา คิคมิตตาทกุล, 2549)

ทางเลือกในการลงทุนนั้นมีอยู่หลายทาง ในที่นี้จะขอแบ่งเป็น ๒ ทางเลือกใหญ่ๆ 2 ทางด้วยกัน คือ การลงทุนทางตรง กับการลงทุนทางอ้อม

1. การลงทุนทางตรง คือ การลงทุนที่บุคคลหรือเจ้าของเงินลงทุนต้องทำการตัดสินใจลงทุน เอง ข้อมูลและคำแนะนำที่เขาได้จากบุคคลภายนอกนั้นเป็นเพียงแนวทางประกอบการตัดสินใจ แต่ การตัดสินใจครั้งสุดท้ายเจ้าของทุนจะเป็นผู้ตัดสินใจเอง ทางเลือกของการลงทุนทางตรงนั้นแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ

1.1 Fixed Principal Investment คือ การลงทุนในสินทรัพย์ที่รู้มูลค่าของเงินลงทุนที่จะ ได้รับคืน ณ วันสิ้นสุดสัญญา และผลประโยชน์ที่จะได้รับระหว่างช่วงเวลาลงทุน ดังกล่าวเป็นการตอบแทนสินทรัพย์เหล่านั้น ได้แก่ ตั๋วเงินคลัง ตราสารพาณิชย์ (Commercial Paper) พันธบัตรรัฐบาล และพันธบัตรธุรกิจหรือหุ้นกู้

1.2 Variable Principal Securities คือ การลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่ทราบมูลค่าที่จะได้รับคืนในอนาคตที่แน่นอน เนื่องจากหลักทรัพย์เหล่านี้ไม่มีอายุครบกำหนดไว้ก่อนที่แน่นอน ซึ่งได้แก่ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นสามัญ หลักทรัพย์ที่แปลงสภาพได้ และ ใบสำคัญแสดงสิทธิ เป็นต้น

1.3 Non Security Investment เป็นการลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น เช่น การลงทุนที่ดิน และอาคาร การรับจ้าง การซื้อสินค้าต่างๆ การลงทุนในธุรกิจที่เป็ คกิจการใหม่ หรือธุรกิจที่กำลังขยายกิจการ แต่ยังไม่ได้ออก หลักทรัพย์ขายให้ประชาชนทั่วไป

2. การลงทุนทางอ้อม คือ การลงทุนที่มีสถาบันอื่นกระทำให้แทนเจ้าของเงินออมและตัดสินใจ ลงทุนแทนเจ้าของเงินด้วย เจ้าของเงินไม่สามารถที่จะไปควบคุมการลงทุนของสถาบันเหล่านั้นได้ จะกระทำได้อีกก็เพียงแต่ ก่อนลงทุนต้องศึกษาถึงจุดมุ่งหมายในการลงทุนของสถาบันเหล่านั้น การลงทุนในลักษณะนี้ได้แก่ การลงทุนในกองทุนต่างๆ เช่น กองทุนบำนาญ ซึ่งกองทุนบำนาญนี้จะไป ลงทุนในพันธบัตรธุรกิจ พันธบัตรรัฐบาล และการรับจ้าง กองทุนที่บริหารกองทุน เช่น กองทุน สินธิญ โย 1 และ 2 ฯลฯ ผู้ลงทุนอาจทำประกันชีวิตไว้กับบริษัทประกัน ค่าเบี้ยประกันที่ผู้ประกัน จ่ายบางส่วนจะถูกนำไปลงทุนอีกต่อหนึ่งในรูปของพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรธุรกิจ หุ้นกู้ การรับ จ้าง และการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจลงทุนในบริษัทลงทุน

ปัจจุบันคนไทยมีอายุขัยประมาณ 80 ปี โดยเฉลี่ย เมื่อแรกเกิดจนกระทั่งอายุประมาณ 20 ปี เป็นช่วงของการเรียนรู้ การช่วยเหลือตนเอง การสั่งสมประสบการณ์ การศึกษาหาความรู้ ในช่วงนี้ภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ ส่วนมากตกอยู่กับคุณพ่อ คุณแม่หรือผู้ปกครอง ช่วงอายุ 21-60 ปี เป็นช่วงวัยทำงาน หารายได้ ก่อร่างสร้างตัว มีภาระค่าใช้จ่ายมากขึ้น ซึ่งเราจะเป็นผู้รับผิดชอบตัวเอง และเมื่ออายุ 61 ปี เป็นต้นไป เข้าสู่วัยชรา ต้องพ้นจากการทำงานไม่สามารถหารายได้จากการทำงานเป็นลูกจ้าง หรือรับราชการได้อีก ค่าตามตามมาก็คือ แล้วใครจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของคนวัยนี้ ลูก หลาน สังคม รัฐบาลหรือตัวเอง (วิภา คิคมตตาคกุล, 2549)

7) การสะสมเงินโดยวิธีการออมและการลงทุนเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร (สมาคมบริษัท จัดการลงทุน, 2563)

เมื่อเรามีเงินเหลือใช้เป็นประจำทุกเดือน สิ่งที่เราควรคำนึงถึง คือ เราจะจัดการกับเงินเหลือใช้นั้นอย่างเหมาะสมได้อย่างไร เพื่อให้หักออกเงยเพิ่มมากขึ้น โดยทั่วไปเรามักจะเก็บในรูปเงินสดหรือฝากธนาคาร บริษัทเงินทุน ซึ่งเราจะเรียกรูปแบบนี้ว่า "การออม" หรือถ้าใช้วิธีการซื้อ การสะสมเงินเพื่อให้เพียงพอกับการใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในอนาคต จำเป็นต้องมีการ แบ่งสรรอย่างเหมาะสมทั้งการออมและการลงทุนควบคู่กันไป ในสัดส่วนที่สอดคล้องกับ ผลตอบแทนที่เราคาดหวังภายใต้ความเสี่ยงที่เรายอมรับได้ เพราะหากเราเน้นการออมเพียงวิธีเดียว อาจจะประสบ

ปัญหาการรอกองของดอกเบี้ยต่ำกว่าเงินเพื่อ หรือไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย แต่ถ้าเรา พุ่มเงินสะสม ทั้งหมดกับการลงทุนก็อาจจะประสบกับภาวะขาดทุน หรือขาดสภาพคล่องเมื่อมี เหตุต้อง ใช้เงินยามฉุกเฉิน ดังนั้น การวางแผนสะสมเงิน โดยให้มีการกระจายวิธีการและประเภท หลักทรัพย์จึงเป็นสิ่งจำเป็นและต้องดำเนินการ โดยรอบคอบ หากเรามีความรู้ไม่มากนักก็ควรหารือ กับผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน ได้แก่ ที่ปรึกษาทางการเงิน ผู้วางแผนการลงทุน ผู้ทำหน้าที่ขาย (วิภา คิเดตตาคูล, 2549)

การศึกษาแนวคิดและทฤษฎีหลักการลงทุนนี้จะทำให้เข้าใจถึงลักษณะการลงทุนของนักลงทุนทั่วไป จุดมุ่งหมายของการลงทุน ทางเลือกในการลงทุน และปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปที่มาลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยผู้วิจัยจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป ดังนั้นจากแนวคิดและทฤษฎีหลักการลงทุน จะแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ สอดคล้องกับตัวแปรทางด้าน “ผลิตภัณฑ์” และ “ผลตอบแทน” ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำแนวคิดและทฤษฎี มาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2.1.6 แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด

ส่วนประสมการตลาด (Marketing mix) ซึ่ง Kotler (2012) ได้อธิบายไว้ว่าเป็นกลุ่มของ เครื่องมือที่ฝ่ายจัดการใช้ในการผลักดันยอดขาย โดยมีสูตรดั้งเดิมที่เรียกว่า 4Ps- product, price, place, และ promotion และครั้งหนึ่งเขาได้เสนอคำใหม่ที่จะมาทดแทน 4 Ps

Product = Configuration

Price = Valuation

Place = Facilitation

Promotion = Symbolization

ซึ่ง 4Ps แสดงถึงมุมมองของผู้ขาย ไม่ใช่มุมมองของผู้ซื้อ Kotler (2003) ได้แนะนำว่าผู้ขาย ควรตั้งต้นกับ 4Cs ก่อนที่จะไป 4Ps โดย 4Cs ได้แก่ Customer Value (not product), Customer Costs (not price alone), Convenience (not place), และ Communication (not promotion) และการเลือกใช้ เครื่องมือทางการตลาดต้องเลือกให้เหมาะสมในแต่ละช่วงของวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Kotler, 2012)

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2546) กล่าวว่า นักการตลาดมักใช้เครื่องมือมากมายเพื่อชักจูงให้ตลาด เป้าหมายก่อปฏิกิริยาตอบ เครื่องมือต่างๆ เหล่านี้ประกอบกันเป็น “ส่วนประสมทางการตลาด”

McCarthy (1960) จาแนกเครื่องมือเหล่านี้เป็นกลุ่มกว้างๆ 4 กลุ่มที่เรียกว่า 4P's ของ การตลาด

Product ประกอบไปด้วย ความหลากหลาย คุณภาพ แบบ ลักษณะ ตรายี่ห้อ ขนาดบริการ การรับประกัน การรับคืน

Price ประกอบไปด้วย ราคาที่แจ่มแจ้งแก่ลูกค้า ส่วนลด ส่วนยอมให้เพื่อการใช้งาน ระยะเวลาชำระหนี้ เงื่อนไขการให้สินเชื่อ

Place ประกอบไปด้วย ช่องทาง การครอบคลุมตลาด การจำแนกสินค้า ท่าเลที่ตั้ง การขนส่ง

Promotion ประกอบไปด้วย การส่งเสริมการขาย การโฆษณา พนักงานขาย การประชาสัมพันธ์ การขายตรง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ประกอบด้วยงานวิจัยดังต่อไปนี้

จตุพร อินทร์อักษร และและวรรณวิมล อัมรินทร์นุเคราะห์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว LTF เพื่อลดหย่อนภาษี ของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีระดับการตัดสินใจเลือกลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว LTF เพื่อลดหย่อนภาษีอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญประเด็นด้านผลตอบแทนจากการลงทุน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความเสี่ยงจากการลงทุน และพบว่านักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและพฤติกรรมการลงทุน ด้านการออมเฉลี่ยแต่ละเดือน เรื่องการตัดสินใจออมเงิน ด้านช่องทางในการซื้อหน่วยลงทุน เรื่องข้อมูลข่าวสารช่วยในตัดสินใจลงทุน และด้านจำนวนเงินที่ใช้ในการลงทุน เรื่อง จำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี ต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว LTF เพื่อลดหย่อนภาษี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

อดุลย์ สาธิพา (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Fund: LTF) ของนักลงทุนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล โดยมีสมมติฐานงานวิจัยครอบคลุมทั้งปัจจัยส่วนผสมการตลาด (4P) ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และปัจจัยด้านส่งเสริมการขาย รวมถึงปัจจัยด้าน

ประชากรศาสตร์ ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยตั้งสมมติฐานว่า ปัจจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยส่วนผสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล มีเพียง 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่ายและส่งเสริมการขาย และปัจจัยด้านผลตอบแทนในการลงทุนและผลการดำเนินงาน สะท้อนกลุ่มตัวอย่างต้องการความสะดวกในการลงทุน และต้องการความรู้เพื่อใช้ในการวางแผนทางการเงินว่า LTF จะมาเป็นเครื่องมือสำหรับวางแผนการลงทุนและการวางแผนการเงินได้อย่างไร ประกอบกับการมีการส่งเสริมทางการตลาดที่โดดเด่นตรงกับความต้องการทำให้นักลงทุนสนใจในการลงทุนมากขึ้น และการชำระเงินผ่านบัตรเครดิตได้ทุกระยะการทำให้เพิ่มความสะดวกให้กับนักลงทุน ส่วนปัจจัยด้านผลตอบแทนในการลงทุนและผลการดำเนินงานเนื่องด้วยนักลงทุนสนใจผลการดำเนินงานที่ผ่านมาและการเลือกหุ้นเข้า Port ของกองทุนจะส่งผลกระทบต่อดำเนินงานของกองทุนในอนาคตได้

จิรัศย์ชา รัตนเพียร (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของ ลูกค้า บมจ.ธนาคารกรุงเทพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี สถานภาพสมรส การศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-50,000 บาท ลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) 5,000-20,000 บาท ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนคือพนักงานธนาคาร ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยด้านทัศนคติในการลงทุน ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยด้านคุณภาพการให้บริการ และปัจจัยด้านการตัดสินใจลงทุนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยด้านทัศนคติในการลงทุน ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด และปัจจัยด้านคุณภาพการให้บริการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของลูกค้า บมจ.ธนาคารกรุงเทพ ในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทรรสวรรณ จันทร์สาย (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF กับ บลจ.บัวหลวง: กรณีศึกษาลูกค้าที่ลงทุนผ่านธนาคารกรุงเทพในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ระหว่าง 26-35 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 20,001-60,000 บาท มีภรรยาคู่สมรสซึ่งทำงานเป็นพนักงาน

บริษัทเอกชนเช่นเดียวกัน มีรายได้ครอบครัวรวมเฉลี่ย 100,001-250,000 บาท ในครอบครัวไม่มีเด็กในวัยเรียน ใช้บริการกับธนาคารกรุงเทพ ใช้บริการในนามส่วนบุคคลทั้งที่สำนักงานใหญ่และสาขาเป็นลูกค้าของธนาคาร 10 ปีขึ้นไป ใช้บริการธนาคารหลายธนาคารแต่ใช้ธนาคารกรุงเทพเป็นหลักวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการลงทุนก็คือเพื่อประโยชน์ในการหักลดหย่อนภาษี รองลงมาได้แก่เพื่อหวังผลตอบแทนจากการลงทุน และเพื่อเป็นการรอดออมเพื่ออนาคต ตามลำดับ การลงทุนผ่านสาขาของธนาคารคือช่องทางที่สำคัญที่สุด เหตุผลที่สำคัญที่สุดในการเลือกลงทุนในกองทุนรวมก็คือ ผลประกอบการของกองทุนที่ผ่านมา การตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของผู้ตอบแบบสอบถามเอง และผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อลงทุนแล้ว มีการติดตามข่าวคราว ผลประกอบการของกองทุนในบางครั้ง

ในส่วนของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF ที่อยู่ในระดับมากได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจำหน่าย ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการบริการและด้านภาพลักษณ์องค์กร ในการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านกระบวนการบริการแตกต่างกัน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดแตกต่างกัน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในทุกด้านยกเว้นด้านราคาแตกต่างกัน และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นในด้านผลิตภัณฑ์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร” โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ พนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเนื่องจากผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากร โดยใช้สูตรกำหนดขนาดตัวอย่างของ สูตร W.G.Cochran (1977) ดังนี้

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{e^2}$$

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

P แทน สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการจะสุ่ม

Z แทน ความมั่นใจที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

e แทน สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

ผู้วิจัยต้องการสุ่มตัวอย่างเป็นร้อยละ 50 จากประชากรทั้งหมด ต้องการความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมรับความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง 0.05 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจะคำนวณได้คือ $P = 0.50$ (ร้อยละ 50) $Z = 1.96$ (ร้อยละ 95) $e = 0.05$ (ร้อยละ 5)

แทนค่า

$$n = \frac{0.5(1-0.5)1.96^2}{0.05^2}$$

$$n = 384.16 \text{ หรือ } 384$$

แต่เพื่อความแม่นยำของข้อมูลในการเก็บตัวอย่าง ผู้วิจัยจึงเพิ่มจำนวนตัวอย่างเป็น 400 ตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้สุ่มตัวอย่าง คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลักษณะคำถามปลายปิด ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้เครื่องมือประเภทมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งระดับความเห็นหรือระดับการตัดสินใจ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ จากมากไปน้อย (Likert Scale) เป็นต้น

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อมูลการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการลงทุน, จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง, ความถี่ในการลงทุน และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

มีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล ส่วนประสมทางการตลาด และการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชน ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามเสนอที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 ปรับปรุงข้อความตามคำแนะนำที่ปรึกษา

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายกัน กับกลุ่มตัวอย่าง 40 คน แล้วนำมาหาความเชื่อถือ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990) ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟา พบว่า ได้ค่าความเชื่อถือของแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เท่ากับ 0.962 ซึ่งได้มีค่ามากกว่า 0.8 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2551) แสดงว่าเครื่องมือแบบสอบถาม มีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้ในการศึกษาได้

ขั้นตอนที่ 6 จัดทำและปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การทดสอบความเชื่อถือได้ วิเคราะห์หาความเชื่อถือได้ ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ของ ครอนบาค Cronbach

โดยมีสูตรค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	คือ	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	คือ	จำนวนข้อในแบบสอบถามทั้งฉบับ
	$\sum s_i^2$	คือ	ผลรวมของค่าคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	s_t^2	คือ	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการทดสอบคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถามโดยใช้วิธีการทดสอบความเชื่อถือได้ (reliability) ของแบบสอบถามผลการทดสอบ แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.962 ซึ่งมากกว่า 0.8 นำไปใช้ได้

เกณฑ์การให้คะแนน (5 ระดับ)

เครื่องมือแบบสอบถามงานวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถามในส่วนที่มีข้อความเกี่ยวกับการจัดการการตลาด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมี 5 ระดับของลิเคิร์ต ได้กำหนดค่าและความหมาย ดังนี้

ระดับคะแนน	แปลผล
ระดับคะแนน 5 หมายถึง	ให้ระดับความสำคัญมากที่สุด
ระดับคะแนน 4 หมายถึง	ให้ระดับความสำคัญมาก
ระดับคะแนน 3 หมายถึง	ให้ระดับความสำคัญปานกลาง
ระดับคะแนน 2 หมายถึง	ให้ระดับความสำคัญน้อย
ระดับคะแนน 1 หมายถึง	ให้ระดับความสำคัญน้อยที่สุด

ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต ได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของชั้น} &= \text{พิสัย/จำนวนชั้น} \\
 &= (5-1)/5 \\
 &= 0.8 \text{ (เริ่มจากชั้นต่ำสุด)}
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน (5 ระดับ)

การจัดให้ระดับความสำคัญของการจัดการการตลาด ผู้วิจัยจัดได้ 5 ระดับ คือ ให้ระดับความสำคัญมากที่สุด ให้ระดับความสำคัญมาก ให้ระดับความสำคัญปานกลาง ให้ระดับความสำคัญน้อย ให้ระดับความสำคัญน้อยที่สุด จากนั้นนำมาหาระดับคะแนนเฉลี่ย โดยกำหนดความหมาย ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	แปลผล
1.00 – 1.49	หมายถึง ให้ระดับความสำคัญน้อยที่สุด
1.50 - 2.49	หมายถึง ให้ระดับความสำคัญน้อย
2.50 – 3.49	หมายถึง ให้ระดับความสำคัญปานกลาง
3.50 – 4.49	หมายถึง ให้ระดับความสำคัญมาก
4.50 – 5.00	หมายถึง ให้ระดับความสำคัญมากที่สุด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้
ขั้นที่ 1 สร้างแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Form

ขั้นที่ 2 ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถามผ่านทางหน้าเพจเฟซบุ๊ก และบล็อก และทางแอปพลิเคชันไลน์

ขั้นที่ 3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแต่ละข้อ และนับจำนวนแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ

ขั้นที่ 4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.4 วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งการวิจัยตามที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสังเคราะห์และนำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือแบบสอบถามมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสุ่มตัวอย่าง
2. ประสานงานกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำเครื่องมือไปเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของกลุ่มตัวอย่างในการตอบข้อคำถามตามเครื่องมือ

แบบสอบถามตอบรับเสร็จสมบูรณ์ แล้วนำผลการตอบไปจัดการทำและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. เก็บแบบการสุ่มตัวอย่าง (accidental sampling)

3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. การสำรวจปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภคในการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ใช้สถิติเชิงพรรณา ประกอบด้วย การแจกแจงค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. การสำรวจความคิดเห็นของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยนำข้อมูลมาคำนวณและวิเคราะห์หาค่าสถิติโดยใช้ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) อธิบายตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ และใช้ค่ามัธยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าพิสัย (Rang) อธิบายตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีระดับการวัดประเภทช่วง

วิเคราะห์ระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีการคำนวณค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์แปลความหมายของ (ประคอง วรรณสูตร, 2542) ที่กำหนดไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

3. การสำรวจการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ใช้สถิติเชิงพรรณา ประกอบด้วย การแจกแจงค่าความถี่ และค่าร้อยละ

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 ตัว ที่เป็นอิสระต่อกัน ใช้สถิติ Independent-Sample T test ในการทดสอบความแตกต่าง

วิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบตัวแปรมากกว่า 2 ตัว โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

5. วิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ตามปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบตัวแปรมากกว่า 2 ตัว โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics)

- ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)
- ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2552:40)

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน ค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)(ถ้วน สายยศ และอังคณา, 2553 : 53)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน ค่าผลรวมของคะแนนแต่ละตัว ยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน ค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมด ยกกำลังสอง
	n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม

หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2550 : 126)

เมื่อ	α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน ค่าจำนวนของแบบคำถาม
	$\sum s_i^2$	แทน ค่าผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	$\sum s_i^2$	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้ง

ฉบับ

4. สถิติที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน

4.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้การสุตรการวิเคราะห์ความแปรปรวน 1 ตัวประกอบ (One-way analysis of variance) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1, 2 และ 3 (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2552:236) มีสูตรการคำนวณดังนี้

เมื่อ	F	แทน ค่าที่พิจารณาใน F-distribution
	MS_B	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกยกกำลังสองระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกยกกำลังสองภายในกลุ่ม
โดย	df_b	$= k-1$
	df_w	$= n-k-1$
เมื่อ	k	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน จำนวนสมาชิกทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร” จำนวน 400 คน ซึ่งผู้ศึกษาได้นำมาทำการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	162	40.50
หญิง	238	59.50
รวม	400	100.00
อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	40	10.00
21 – 30 ปี	160	40.00
31 – 40 ปี	117	29.25
41 – 50 ปี	43	10.75
51 ปีขึ้นไป	40	10.00
รวม	400	100.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	27	6.75
ปริญญาตรี	304	76.00
สูงกว่าปริญญาตรี	69	17.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	15	3.75
15,001 – 25,000 บาท	247	61.75
25,001 – 35,000 บาท	127	31.75
35,001 บาทขึ้นไป	11	2.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปได้ดังนี้

1. เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 และเพศชาย จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50

2. อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา อายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.25 อายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวน 10 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

3. ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 รองลงมา การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ตามลำดับ

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รายได้ 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 61.75 รองลงมา รายได้ 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 และรายได้ 35,001 บาทขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 ตามลำดับ

4.2 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในภาพรวมที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด	ระดับความสำคัญ			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น	อันดับ
1. ด้านผลิตภัณฑ์	4.48	0.555	มาก	2
2. ด้านราคา	4.37	0.500	มาก	3
3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	4.52	0.491	มากที่สุด	1
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด	4.30	0.485	มาก	4
รวม	4.42	0.508	มาก	

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในภาพรวมที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 4.52$) รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.48$) ด้านราคา ($\bar{X} = 4.37$) และด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X} = 4.30$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

1. ด้านผลิตภัณฑ์	ระดับความสำคัญ			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1.1 เป็นกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ที่แสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนไว้อย่างชัดเจน	4.46	0.624	มาก	4
1.2 บลจ. ที่เป็นผู้บริหารกองทุนมีชื่อเสียง และความน่าเชื่อถือ	4.27	0.562	มาก	5
1.3 เคยมีผลงานด้านผลตอบแทนที่ดีมาก่อนในกองทุนที่เคยเสนอขายก่อนหน้านี้	4.55	0.560	มากที่สุด	2
1.4 มีความยืดหยุ่นในการซื้อขายหน่วยลงทุน	4.52	0.525	มากที่สุด	3
1.5 สามารถตรวจสอบมูลค่าหน่วยลงทุนได้ตลอดเวลา	4.60	0.506	มากที่สุด	1
รวม	4.48	0.555	มาก	

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ สามารถตรวจสอบมูลค่าหน่วยลงทุนได้ตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.60$) รองลงมา คือ เคยมีผลงานด้านผลตอบแทนที่ดีมาก่อนในกองทุนที่เคยเสนอขายก่อนหน้านี้ ($\bar{X} = 4.55$) มีความยืดหยุ่นในการซื้อขายหน่วยลงทุน ($\bar{X} = 4.52$) เป็นกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ที่แสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.46$) และบลจ. ที่เป็นผู้บริหารกองทุนมีชื่อเสียง และความน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 4.27$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคา ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

2. ด้านราคา	ระดับความสำคัญ			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น	อันดับ
2.1 ราคาของหน่วยลงทุนไม่ผันผวนมากเกินไป	4.64	0.522	มาก	1
2.2 ราคาของหน่วยลงทุนมีความน่าเชื่อถือ	4.42	0.495	มาก	2
2.3 ราคาของหน่วยลงทุนมีความเหมาะสมสามารถลงทุนได้	4.23	0.479	มาก	4
2.4 ราคาสอดคล้องกับผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน	4.28	0.461	มาก	3
2.5 ราคาดึงดูดใจมากกว่าเมื่อเทียบกับกองทุนประเภทเดียวกัน	4.28	0.545	มาก	3
รวม	4.37	0.500	มาก	

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคา ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ราคาของหน่วยลงทุนไม่ผันผวนมากเกินไป ($\bar{X} = 4.64$) รองลงมา คือ ราคาของหน่วยลงทุนมีความน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 4.42$) ราคาสอดคล้องกับผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน และราคาดึงดูดใจมากกว่าเมื่อเทียบกับกองทุนประเภทเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.28$) และราคาของหน่วยลงทุนมีความเหมาะสม สามารถลงทุนได้ ($\bar{X} = 4.23$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระดับความสำคัญ			อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
3.1 สามารถซื้อหน่วยลงทุนได้จากหลากหลายช่องทาง	4.65	0.477	มากที่สุด	2
3.2 มีสาขาหรือตัวแทนจำหน่ายในการทำธุรกรรมเกี่ยวกับกองทุนจำนวนมาก	4.47	0.500	มาก	3
3.3 มีแอปพลิเคชันในการตรวจสอบข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับกองทุนและหน่วยลงทุนได้	4.70	0.457	มากที่สุด	1
3.4 สามารถขายหน่วยลงทุนผ่านช่องทางต่างๆ ได้ทันทีเมื่อต้องการ	4.40	0.490	มาก	4
3.5 มีช่องทางในการให้คำปรึกษาหรือแนะนำข้อมูลต่างๆ ของกองทุนที่หลากหลาย	4.37	0.533	มาก	5
รวม	4.52	0.491	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ มีแอปพลิเคชันในการตรวจสอบข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับกองทุนและหน่วยลงทุนได้ ($\bar{X} = 4.70$) รองลงมา คือ สามารถซื้อหน่วยลงทุนได้จากหลากหลายช่องทาง ($\bar{X} = 4.65$) มีสาขาหรือตัวแทนจำหน่ายในการทำธุรกรรมเกี่ยวกับกองทุนจำนวนมาก ($\bar{X} = 4.47$) สามารถขายหน่วยลงทุนผ่านช่องทางต่างๆ ได้ทันทีเมื่อต้องการ ($\bar{X} = 4.40$) และมีช่องทางในการให้คำปรึกษาหรือแนะนำข้อมูลต่างๆ ของกองทุนที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.37$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

4. ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระดับความสำคัญ			อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
4.1 มีการแถมสินค้าหรือของที่ระลึกเมื่อซื้อหน่วยลงทุนในครั้งแรก	4.42	0.494	มาก	1
4.2 มีการลุ้นรางวัลต่างๆ จากการซื้อหน่วยลงทุน	4.28	0.563	มาก	2
4.3 มีคำแนะนำผู้อื่นมาซื้อหน่วยลงทุน	4.26	0.453	มาก	3
4.4 ได้ส่วนลดราคาในผลิตภัณฑ์อื่นๆ หรือจากพันธมิตรทางการค้าของบลจ. ที่ซื้อหน่วยลงทุน	4.25	0.431	มาก	4
รวม	4.30	0.485	มาก	

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ มีการแถมสินค้าหรือของที่ระลึกเมื่อซื้อหน่วยลงทุนในครั้งแรก ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมา คือ มีการลุ้นรางวัลต่างๆ จากการซื้อหน่วยลงทุน ($\bar{X} = 4.28$) มีคำแนะนำผู้อื่นมาซื้อหน่วยลงทุน ($\bar{X} = 4.26$) และได้ส่วนลดราคาในผลิตภัณฑ์อื่นๆ หรือจากพันธมิตรทางการค้าของบลจ. ที่ซื้อหน่วยลงทุน ($\bar{X} = 4.25$) ตามลำดับ

4.3 การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.7 การตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนใน
จังหวัดกรุงเทพมหานคร

การตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. วัตถุประสงค์ในการลงทุน		
เพื่อเป็นการออมระยะยาว	263	65.75
เพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี	108	27.00
ได้รับเงินปันผลสม่ำเสมอ	15	3.75
เพื่อเก็งกำไร	14	3.50
รวม	400	100.00
2. จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท/ครั้ง	295	73.75
10,001 – 20,000 บาท/ครั้ง	66	16.50
20,001 – 30,000 บาท/ครั้ง	20	5.00
มากกว่า 30,001 บาท/ครั้ง	19	4.75
รวม	400	100.00
3. ความถี่ในการลงทุน		
ทุกเดือน	202	50.50
ทุก 3 เดือน	138	34.50
ทุก 6 เดือน	36	9.00
ทุกสิ้นปี	24	6.00
รวม	400	100.00
4. บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน		
ตนเอง	273	68.25
เพื่อนร่วมงาน	78	19.50
ที่ปรึกษาการลงทุน	21	5.25
ครอบครัว	28	7.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ข้อมูลการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ในการลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนเพื่อเป็นการออมระยะยาว จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 65.75 รองลงมาคือ เพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 ได้รับเงินปันผลสม่ำเสมอ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 และเพื่อเก็งกำไร จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

2. จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ลงทุน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท/ครั้ง จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.75 รองลงมา คือ ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท/ครั้ง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท/ครั้ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และมากกว่า 30,001 บาท/ครั้ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 ตามลำดับ

3. ความถี่ในการลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ลงทุนทุกเดือน จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 ทุก 3 เดือน จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 ทุก 6 เดือน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และทุกสิ้นปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4. บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจลงทุนด้วยตัวเอง จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 รองลงมา เพื่อนร่วมงาน จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 ครอบครัว จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และที่ปรึกษาการลงทุน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด การวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่า t-test และค่า F-test หรือค่า One Way ANOVA กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น คิดเป็นร้อยละ 95 โดยใช้สูตรตามวิธี Scheffe' test เพื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ คือ

สมมติฐานที่ 1

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

การตัดสินใจซื้อ	ชาย		หญิง		t	df	Sig.
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D			
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	1.51	0.843	1.41	0.641	1.410	398	0.004*
จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง	1.49	0.900	1.35	0.707	1.673	398	0.007*
ความถี่ในการลงทุน	1.56	0.878	1.81	0.845	-2.873	398	0.235
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	1.49	0.921	1.52	0.855	-0.302	398	0.865

* มีนัยสำคัญทางสถิติ Sig.<0.05

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบทางสถิติ t-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig. < 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จึงสรุปได้ว่า เพศที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง วัตถุประสงค์ในการลงทุน และจำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

ปัจจัย	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	11.063	4	2.766	5.410	0.000*
	ภายในกลุ่ม	201.937	395	0.511		
	รวม	213.000	399			
จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง	ระหว่างกลุ่ม	8.861	4	2.215	3.620	0.007*
	ภายในกลุ่ม	241.717	395	0.612		
	รวม	250.578	399			
ความถี่ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	32.451	4	8.113	12.014	0.000*
	ภายในกลุ่ม	266.739	395	0.675		
	รวม	299.190	399			
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	17.962	4	4.490	6.074	0.000*
	ภายในกลุ่ม	291.998	395	0.739		
	รวม	309.960	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ Sig.<0.05

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig. < 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จึงสรุปได้ว่า อายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง วัตถุประสงค์ในการลงทุน และจำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง ความถี่ในการลงทุน และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัจจัย	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	5.600	2	2.800	5.360	0.005*
	ภายในกลุ่ม	207.400	397	0.522		
	รวม	213.000	399			
จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง	ระหว่างกลุ่ม	10.366	2	5.183	8.566	0.000*
	ภายในกลุ่ม	240.212	397	0.605		
	รวม	250.578	399			
ความถี่ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	0.649	2	0.325	0.432	0.650
	ภายในกลุ่ม	298.541	397	0.752		
	รวม	299.190	399			
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	7.408	2	3.704	4.861	0.008*
	ภายในกลุ่ม	302.552	397	0.762		
	รวม	309.960	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ Sig.<0.05

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig. < 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จึงสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง วัตถุประสงค์ในการลงทุน จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง ความถี่ในการลงทุน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ปัจจัย	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	15.359	3	5.120	10.258	0.000*
	ภายในกลุ่ม	197.641	396	0.499		
	รวม	213.000	399			
จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง	ระหว่างกลุ่ม	0.799	3	0.266	0.422	0.737
	ภายในกลุ่ม	249.779	396	0.631		
	รวม	250.578	399			
ความถี่ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	3.226	3	1.075	1.439	0.231
	ภายในกลุ่ม	295.964	396	0.747		
	รวม	299.190	399			
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	29.762	3	9.921	14.021	0.000*
	ภายในกลุ่ม	280.198	396	0.708		
	รวม	309.960	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ Sig.<0.05

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig. < 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จึงสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง วัตถุประสงค์ในการลงทุน และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง และความถี่ในการลงทุน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

H_0 : ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

	ปัจจัย	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม		19.313	6	3.219	6.531	0.000*
	ภายในกลุ่ม		193.687	393	0.493		
	รวม		213.000	399			
จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง	ระหว่างกลุ่ม		10.525	6	1.754	2.872	0.009*
	ภายในกลุ่ม		240.053	393	0.611		
	รวม		250.578	399			
ความถี่ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม		19.055	6	3.176	4.455	0.000*
	ภายในกลุ่ม		280.135	393	0.713		
	รวม		299.190	399			
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระหว่างกลุ่ม		44.305	6	7.384	10.924	0.000*
	ภายในกลุ่ม		265.655	393	0.676		
	รวม		309.960	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ Sig.<0.05

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig. < 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง วัตถุประสงค์ในการลงทุน

จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง ความถี่ในการลงทุน และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคา ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชน ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	3.563	4	0.891	1.680	0.154
	ภายในกลุ่ม	209.437	395	0.530		
	รวม	213.000	399			
จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง	ระหว่างกลุ่ม	12.689	4	3.172	5.267	0.000*
	ภายในกลุ่ม	237.889	395	0.602		
	รวม	250.577	399			
ความถี่ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	20.653	4	5.163	7.322	0.000*
	ภายในกลุ่ม	278.537	395	0.705		
	รวม	299.190	399			
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	8.571	4	2.143	2.808	0.025*
	ภายในกลุ่ม	301.389	395	0.763		
	รวม	309.960	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ Sig.<0.05

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคา ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig. < 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคา ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง ความถี่ในการลงทุน และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง วัตถุประสงค์ในการลงทุน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	9.580	4	2.395	4.651	0.001*
	ภายในกลุ่ม	203.420	395	0.515		
	รวม	213.000	399			
จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง	ระหว่างกลุ่ม	13.415	4	3.354	5.586	0.000*
	ภายในกลุ่ม	237.163	395	0.600		
	รวม	250.577	399			
ความถี่ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	11.935	4	2.984	4.103	0.003*
	ภายในกลุ่ม	287.255	395	0.727		
	รวม	299.190	399			
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	3.383	4	0.846	1.090	0.361
	ภายในกลุ่ม	306.577	395	0.776		
	รวม	309.960	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ Sig.<0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig. < 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง วัตถุประสงค์ในการลงทุน จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง และความถี่ในการลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
วัตถุประสงค์ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	8.162	5	1.632	3.140	0.009*
	ภายในกลุ่ม	204.838	394	0.520		
	รวม	213.000	399			
จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง	ระหว่างกลุ่ม	53.504	5	10.701	21.394	0.000*
	ภายในกลุ่ม	197.073	394	0.500		
	รวม	250.578	399			
ความถี่ในการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	10.135	5	2.027	2.763	0.018*
	ภายในกลุ่ม	289.055	394	0.734		
	รวม	299.190	399			
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	21.651	5	4.330	5.918	0.000*
	ภายในกลุ่ม	288.309	394	0.732		
	รวม	309.960	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ Sig.<0.05

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig. < 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง วัตถุประสงค์ในการลงทุน จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง ความถี่ในการลงทุน และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) เพื่อสำรวจปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) 2) เพื่อสำรวจปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อสำรวจการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร และ 4) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษานี้มีประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปได้ดังนี้

1. เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 และเพศชาย จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50
2. อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 21 – 30 ปี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.25 อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 40 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ
3. ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 รองลงมา การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ตามลำดับ
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รายได้ 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 61.75 รองลงมา รายได้ 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 และรายได้ 35,001 บาทขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด สรุปได้ดังนี้

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในภาพรวมที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 4.52$) รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.48$) ด้านราคา ($\bar{X} = 4.37$) และด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X} = 4.30$) ตามลำดับ

2.1 ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ สามารถตรวจสอบมูลค่าหน่วยลงทุนได้ตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.60$) รองลงมา คือ เคยมีผลงานด้านผลตอบแทนที่ดีมาก่อนในกองทุนที่เคยเสนอขายก่อนหน้านี้ ($\bar{X} = 4.55$) มีความยืดหยุ่นในการซื้อขายหน่วยลงทุน ($\bar{X} = 4.52$) เป็นกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ที่แสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.46$) และบลจ. ที่เป็นผู้บริหารกองทุนมีชื่อเสียง และความน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 4.27$) ตามลำดับ

2.2 ด้านราคา พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านราคา ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ราคาของหน่วยลงทุนไม่ผันผวนมากเกินไป ($\bar{X} = 4.64$) รองลงมา คือ ราคาของหน่วยลงทุนมีความน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 4.42$) ราคาสอดคล้องกับผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน และราคาดึงดูดใจมากกว่าเมื่อเทียบกับกองทุนประเภทเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.28$) และราคาของหน่วยลงทุนมีความเหมาะสม สามารถลงทุนได้ ($\bar{X} = 4.23$) ตามลำดับ

2.3 ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ มีแอปพลิเคชันในการตรวจสอบข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับกองทุนและหน่วยลงทุนได้ ($\bar{X} = 4.70$) รองลงมา คือ สามารถซื้อหน่วยลงทุนได้จากหลากหลายช่องทาง ($\bar{X} = 4.65$) มีสาขาหรือตัวแทนจำหน่ายในการทำธุรกรรมเกี่ยวกับกองทุน

จำนวนมาก ($\bar{X} = 4.47$) สามารถขายหน่วยลงทุนผ่านช่องทางต่างๆ ได้ทันทีเมื่อต้องการ ($\bar{X} = 4.40$) และมีช่องทางในการให้คำปรึกษาหรือแนะนำข้อมูลต่างๆ ของกองทุนที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.37$) ตามลำดับ

2.4 ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ มีการแถมสินค้าหรือของที่ระลึกเมื่อซื้อหน่วยลงทุนในครั้งแรก ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมา คือ มีการลุ้นรางวัลต่างๆ จากการซื้อหน่วยลงทุน ($\bar{X} = 4.28$) มีคำแนะนำผู้อื่นมาซื้อหน่วยลงทุน ($\bar{X} = 4.26$) และได้ส่วนลดราคาในผลิตภัณฑ์อื่นๆ หรือจากพันธมิตรทางการค้าของบลจ. ที่ซื้อหน่วยลงทุน ($\bar{X} = 4.25$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. วัตถุประสงค์ในการลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนเพื่อเป็นการออมระยะยาว จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 65.75 รองลงมาคือ เพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 ได้รับเงินปันผลสม่ำเสมอ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 และเพื่อเก็งกำไร จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

2. จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ลงทุน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท/ครั้ง จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.75 รองลงมา คือ ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท/ครั้ง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท/ครั้ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และมากกว่า 30,001 บาท/ครั้ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 ตามลำดับ

3. ความถี่ในการลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ลงทุนทุกเดือน จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 ทุก 3 เดือน จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 ทุก 6 เดือน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และทุกสิ้นปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

4. บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจลงทุนด้วยตัวเอง จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 รองลงมา เพื่อนร่วมงาน จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 ครอบครัว จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และที่ปรึกษาการลงทุน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

การลงทุนต่อครั้ง ความถี่ในการลงทุน และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง วัตถุประสงค์ในการลงทุน จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง และความถี่ในการลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในเรื่อง วัตถุประสงค์ในการลงทุน จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง ความถี่ในการลงทุน และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5.1 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานในภาพรวม

ปัจจัย	การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชน			
	วัตถุประสงค์ในการลงทุน	จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง	ความถี่ในการลงทุน	บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน
ปัจจัยส่วนบุคคล				
เพศ	✓	✓	✗	✗
อายุ	✓	✓	✓	✓
ระดับการศึกษา	✓	✓	✗	✓
ระดับรายได้ต่อเดือน	✓	✗	✗	✓
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด				
ด้านผลิตภัณฑ์	✓	✓	✓	✓
ด้านราคา	✗	✓	✓	✓
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	✓	✓	✓	✗
ด้านการส่งเสริมการตลาด	✓	✓	✓	✓

หมายเหตุ: ✓ ขอมรับสมมติฐาน ✗ ปฏิเสธสมมติฐาน

5.2 อภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า นักลงทุนที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21 – 30 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี รายได้ 15,001 – 25,000 บาท รองลงมา รายได้ 25,001 – 35,000 บาท ในส่วนการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมพบว่า มีวัตถุประสงค์ในการลงทุน เพื่อเป็นการออมระยะยาว และเพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี รวมถึงการได้รับเงินปันผลสม่ำเสมอ โดยจำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท/ครั้ง ความถี่ในการลงทุน คือ ลงทุนทุกเดือน และตัดสินใจลงทุนด้วยตัวเอง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทรรศวรณ จันท์สาย (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF กับ บลจ.บัวหลวง: กรณีศึกษาลูกค้าที่ลงทุนผ่านธนาคารกรุงเทพในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ระหว่าง 26-35 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001-60,000 บาท วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการลงทุนก็คือเพื่อประโยชน์ในการหักลดหย่อนภาษี รองลงมาได้แก่ เพื่อหวังผลตอบแทนจากการลงทุน และเพื่อเป็นการออมเพื่ออนาคต ตามลำดับ เหตุผลที่สำคัญที่สุดในการเลือกลงทุนในกองทุนรวมก็คือ ผลประกอบการของกองทุนที่ผ่านมา การตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของผู้ตอบแบบสอบถามเอง

สำหรับการทดสอบสมมติฐาน โดยรวมแล้วปัจจัยส่วนบุคคลด้านต่างๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งการลงทุนนั้น โดยมากแล้วเพื่อเป็นการออมระยะยาวและลดหย่อนภาษี ซึ่งเมื่อบุคคลมีเพศ ช่วงอายุ การศึกษา และรายได้ที่แตกต่างกันความต้องการลงทุนในกองทุนรวมด้วยวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน และลงทุนตามความสามารถในการออมที่ต่างกันไปตามรายได้ รวมทั้งความรู้ที่มีในการลงทุนย่อมมีผลต่อการลงทุนด้วยว่าจะลงทุนด้วยตนเองหรือลงทุนผ่านกองทุนรวมที่มีมืออาชีพบริหารจัดการ ดังนั้นความแตกต่างในปัจจัยส่วนบุคคลจึงมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จตุพร อินทร์อักษร และแฉะวรรณวิมล อัมรินทร์นุเคราะห์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว LTF เพื่อลดหย่อนภาษี ของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และพฤติกรรมการลงทุน ด้านการออมเฉลี่ยแต่ละเดือน เรื่องการตัดสินใจออม

เงิน ด้านช่องทางในการซื้อหน่วยลงทุน เรื่องข้อมูลข่าวสารช่วยในตัดสินใจลงทุน และด้านจำนวนเงินที่ใช้ในการลงทุน เรื่อง จำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปี ต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว LTF เพื่อลดหย่อนภาษี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

2. สำหรับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ทั้ง 4 ด้านส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อดุลย์ สาลีฟา (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Fund: LTF) ของนักลงทุนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล มีเพียง 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่ายและส่งเสริมการขาย สะท้อนกลุ่มตัวอย่างต้องการความสะดวกในการลงทุน ประกอบกับการมีการส่งเสริมทางการตลาดที่โดดเด่นตรงกับความต้องการทำให้นักลงทุนสนใจในการลงทุนมากขึ้น และการชำระเงินผ่านบัตรเครดิต ได้ทุกธนาคารทำให้เพิ่มความสะดวกให้กับนักลงทุน รวมถึงการศึกษาของ จิรัชญา รัตนเพียร (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของ ลูกค้านักลงทุนกรุงเทพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของลูกค้านักลงทุนกรุงเทพ ในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการศึกษาของ ทรรศวรณ จันทร์สาย (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF กับ บลจ.บัวหลวง: กรณีศึกษาลูกค้าที่ลงทุนผ่านธนาคารกรุงเทพในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF ที่อยู่ในระดับมากได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจำหน่าย

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด สามารถนำไปปรับปรุงเพื่อใช้ประโยชน์ได้ ดังต่อไปนี้

1. ด้านผลิตภัณฑ์ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.) ควรออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักลงทุน และให้ความสำคัญในข้อมูลของกองทุนรวมที่นำเสนออย่างเพียงพอเพื่อให้ให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจลงทุนได้อย่างถูกต้อง

2. ด้านราคา การคิดค่าธรรมเนียมการบริหารจัดการกองทุนรวมของ บลจ. ควรอยู่ในระดับที่พอเหมาะ ไม่สูงมากจนเกินไปที่จะส่งผลให้ผลตอบแทนของนักลงทุนลดลงจากการต้องจ่ายค่าบริการจัดการให้แก่ บลจ.

3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ปัจจุบันผู้บริโภคมีความรู้ความเข้าใจในการลงทุนมากขึ้น และสามารถศึกษาข้อมูลเพื่อตัดสินใจลงทุนได้ด้วยตัวเอง ดังนั้นการจำหน่ายผ่านช่องทางที่ทำให้ลูกค้าสะดวกและบริหารจัดการพอร์ตลงทุนของตนเองได้ อย่างเช่น แอปพลิเคชัน จึงมีส่วนสำคัญให้การขายหน่วยลงทุนประสบความสำเร็จ บลจ. จึงควรมุ่งเน้นในการพัฒนาแอปฯ ให้ใช้งานง่ายและสะดวกแก่นักลงทุน

4. ด้านการส่งเสริมการตลาด แม้จะสินค้าที่เป็นการลงทุน แต่การส่งเสริมการขายด้วยการจูงใจโดยการให้รางวัลแบบต่างๆ จะช่วยกระตุ้นให้นักลงทุนรู้สึกคุ้มค่าในการลงทุนมากยิ่งขึ้น จึงต้องมีการส่งเสริมการขายอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกับสินค้าและบริการอื่นๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. อาจเพิ่มการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมประเภทอื่นๆ กับกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพื่อหาปัจจัยร่วมและปัจจัยที่แตกต่างกันในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน

2. เพิ่มพื้นที่ในการศึกษาในจังหวัดต่างๆ และเพิ่มขนาดของจำนวนของประชากรในการศึกษาให้มีขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อความแม่นยำในการวิเคราะห์ข้อมูลมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2551). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตรารภณ์ สุทธิวรเศรษฐ์. (2550). *ยุทธวิธีการประชาสัมพันธ์* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรัศย์ชา รัตนเพียร. (2558). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของลูกค้าบมจ.ธนาคารกรุงเทพ ในเขตกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- จตุพร อินทร์อักษร และวรรณวิมล อัมรินทร์นุเคราะห์. (2560). *การตัดสินใจเลือกลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว LTF เพื่อลดหย่อนภาษี ของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. รายงานสืบเนื่องการประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา. ครั้งที่ 12, 469-481. เข้าถึงได้จาก <https://rsujournals.rsu.ac.th/index.php/rgrc/article/view/684>
- จิตพิพัทธ์ วรารัตน์นันทิกุล. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลช่วงปี พ.ศ.2549*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2552). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ฉบับปรับปรุง พิมพ์ครั้งที่ 11*. กรุงเทพฯ : ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โพรเกรสซิฟ.
- ถวัลย์รัฐ วรเทพพุดพิงษ์. (2541). *การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ: ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- ทรรศวรรณ จันทร์สาย. (2557). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF กับ บลจ.บัวหลวง: กรณีศึกษาลูกค้าที่ลงทุนผ่านธนาคารกรุงเทพในเขตกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- นิภา วงศ์ประเสริฐ. (2548). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวมของผู้ลงทุนในกรุงเทพมหานคร*. การศึกษาเฉพาะบุคคลปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นุชจรินทร์ ศิริสุทธิเดชา. (2543). *การตัดสินใจของพนักงานในการเข้าเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานธนาคารกสิกรไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปัทมรัฐ ธรรมธิ. (2550). *ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของลูกค้าธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)*. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ประคอง วรรณสุด. (2542). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2550). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- เพชร ชุมทรัพย์. (2544). *หลักการลงทุน พิมพ์ครั้งที่ 12*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- รัฐกร เลิศไกร. (2540). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ: ศึกษากรณี บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*
- วิภา คิคเมตตากุล (2549). *ทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 11*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วัชร วงศ์ศิริวัฒน์. (2536). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ พ.ศ.2533 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนใต้*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วุฒิชัย จำนงค์. (2523). *พฤติกรรมการตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ศุภชัย ชำรงสกุลศิริ. (2536). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม ศึกษาในกรณีของประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2513 – 2532*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกริก
- สมาคมบริษัทจัดการลงทุน (2563). *กองทุนรวม*. เข้าถึงได้จาก <https://www.thaimutualfund.com/AIMC/index.jsp>
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2517). *สารานุกรมการบริหาร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2521). *พฤติกรรมผู้นำ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อดุลย์ สาลีฟา. (2559). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Fund: LTF) ของนักลงทุนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล*. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรรถสิทธิ์ บุตรพรหม. (2547). *ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อดุลย์ จาคูรงคกุล. (2550). *พฤติกรรมผู้บริโภค (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- อุดม โฟพี. (2536). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการออมของคนไทย*. เอกสารการวิจัยส่วนบุคคลในลักษณะวิชาการเศรษฐกิจ. วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- อรุณ ภาณุพงศ์. (2502). *หลักเศรษฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ประชาสงเคราะห์.
- Bernard, Chester I. (1972). *The functions of executive*. Massachusetts: Havard University Press.
- Cronbach, Lee. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. 5th ed. New York: Harper & Row.
- Cochran, W.G. (1977). *Sampling Techniques*. 3rd ed. New York: John Wiley and Sons Inc.
- Friedman, Milton. (1962). *Capitalism and Freedom*. Chicago: The University of Chicago Press.
- James A.E. Stonner. (1978). *Management. Englewood Cliffs*. New York: Prentice Hall.
- Keynes, J.M. (1936). *The general Theory of Employment, Interest and Money*. New York :
Harcourt Brace Jovanovich.
- Kotler, Philip. (2003). *Marketing Management*. 11th ed. Upper Saddle River, NJ: Prentice –Hall
- Kotler, Philip. (2012). *Marketing Management (The Millennium edition)*. Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall.
- Likert, Rensis. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale*. In Reading in Fishbeic, M (Ed.), Attitude Theory and Measurement (pp. 90-95). New York: Wiley & Son.
- Reilly, P.A. (1979). *Participation, Democracy and Control: Form of Employee Involvement* (Management Survey Report No. 45). London: British Institute of Management.
- William W. Reeder. (1974). *Some Aspects of the Informal Social Participation of Farm Families in New York State*. Cornell University. (Unpublished Ph.D. Dissertation).
- Simon, H. A. (1960). *The New Science of Management Decision*. New York: Harper & Row.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของ
พนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร
แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม
ข้อมูลของจะถูกนำไปใช้เฉพาะทางด้านการศึกษาค้นคว้าเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของ
พนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงไปในช่อง เพียง 1 ช่อง ตามความเป็นจริง

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี 2. 21 – 30 ปี 3. 31 – 40 ปี
 4. 41 – 50 ปี 5. 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี 3. สูงกว่าปริญญาตรี

4. ระดับรายได้ต่อเดือน

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท 2. 15,001 – 25,000 บาท
 3. 25,001 – 35,000 บาท 4. 35,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจใน
 ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร
 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงไปในช่องระดับความเห็นด้วยของท่านเพียงคำตอบเดียว

ระดับคะแนน 5 เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 เห็นด้วยมาก

ระดับคะแนน 3 เห็นด้วยปานกลาง

ระดับคะแนน 2 เห็นด้วยน้อย

ระดับคะแนน 1 เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด	ระดับความเห็นด้วย				
		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านผลิตภัณฑ์						
5	เป็นกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ที่แสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนไว้อย่างชัดเจน					
6	บลจ. ที่เป็นผู้บริหารกองทุนมีชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือ					
7	เคยมีผลงานด้านผลตอบแทนที่ดีมาก่อนในกองทุนที่เคยเสนอขายก่อนหน้านี้					
8	มีความยืดหยุ่นในการซื้อขายหน่วยลงทุน					
9	สามารถตรวจสอบมูลค่าหน่วยลงทุนได้ตลอดเวลา					

ข้อ	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด	ระดับความเห็นด้วย				
		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านราคา						
10	ราคาของหน่วยลงทุนไม่ผันผวนมากเกินไป					
11	ราคาของหน่วยลงทุนมีความน่าเชื่อถือ					
12	ราคาของหน่วยลงทุนมีความเหมาะสมสามารถลงทุนได้					
13	ราคาสอดคล้องกับผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน					
14	ราคาดึงดูดใจมากกว่าเมื่อเทียบกับกองทุนประเภทเดียวกัน					
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย						
15	สามารถซื้อหน่วยลงทุนได้จากหลากหลายช่องทาง					
16	มีสาขาหรือตัวแทนจำหน่ายในการทำธุรกรรมเกี่ยวกับกองทุนจำนวนมาก					
17	มีแอปพลิเคชันในการตรวจสอบข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับกองทุนและหน่วยลงทุนได้					
18	สามารถขายหน่วยลงทุนผ่านช่องทางต่างๆ ได้ทันทีเมื่อต้องการ					
19	มีช่องทางในการให้คำปรึกษาหรือแนะนำข้อมูลต่างๆ ของกองทุนที่หลากหลาย					

ข้อ	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด	ระดับความเห็นด้วย				
		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการส่งเสริมการตลาด						
20	มีการแถมสินค้าหรือของที่ระลึกเมื่อซื้อหน่วยลงทุนในครั้งแรก					
21	มีการลุ้นรางวัลต่างๆ จากการซื้อหน่วยลงทุน					
22	มีคำแนะนำผู้อื่นมาซื้อหน่วยลงทุน					
23	ได้ส่วนลดราคาในผลิตภัณฑ์อื่นๆ หรือจากพันธมิตรทางการค้าของบลจ.ที่ซื้อหน่วยลงทุน					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลการตัดสินใจในลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทเอกชน

30. วัตถุประสงค์ในการลงทุน

1. เพื่อเป็นการออมระยะยาว
  2. เพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี
 3. ได้รับเงินปันผลสม่ำเสมอ
  4. เพื่อเก็งกำไร

31. จำนวนเงินในการลงทุนต่อครั้ง

1. น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท/ครั้ง
  2. 10,001 – 20,000 บาท/ครั้ง
 3. 20,001 – 30,000 บาท/ครั้ง
  4. มากกว่า 30,001 บาท/ครั้ง

32. ความถี่ในการลงทุน

1. ทุกเดือน
  2. ทุก 3 เดือน
 3. ทุก 6 เดือน
  4. ทุกสิ้นปี

33. บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน

1. ตนเอง
  2. เพื่อนร่วมงาน
 3. ที่ปรึกษาการลงทุน
  4. ครอบครัว

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

.....
.....

